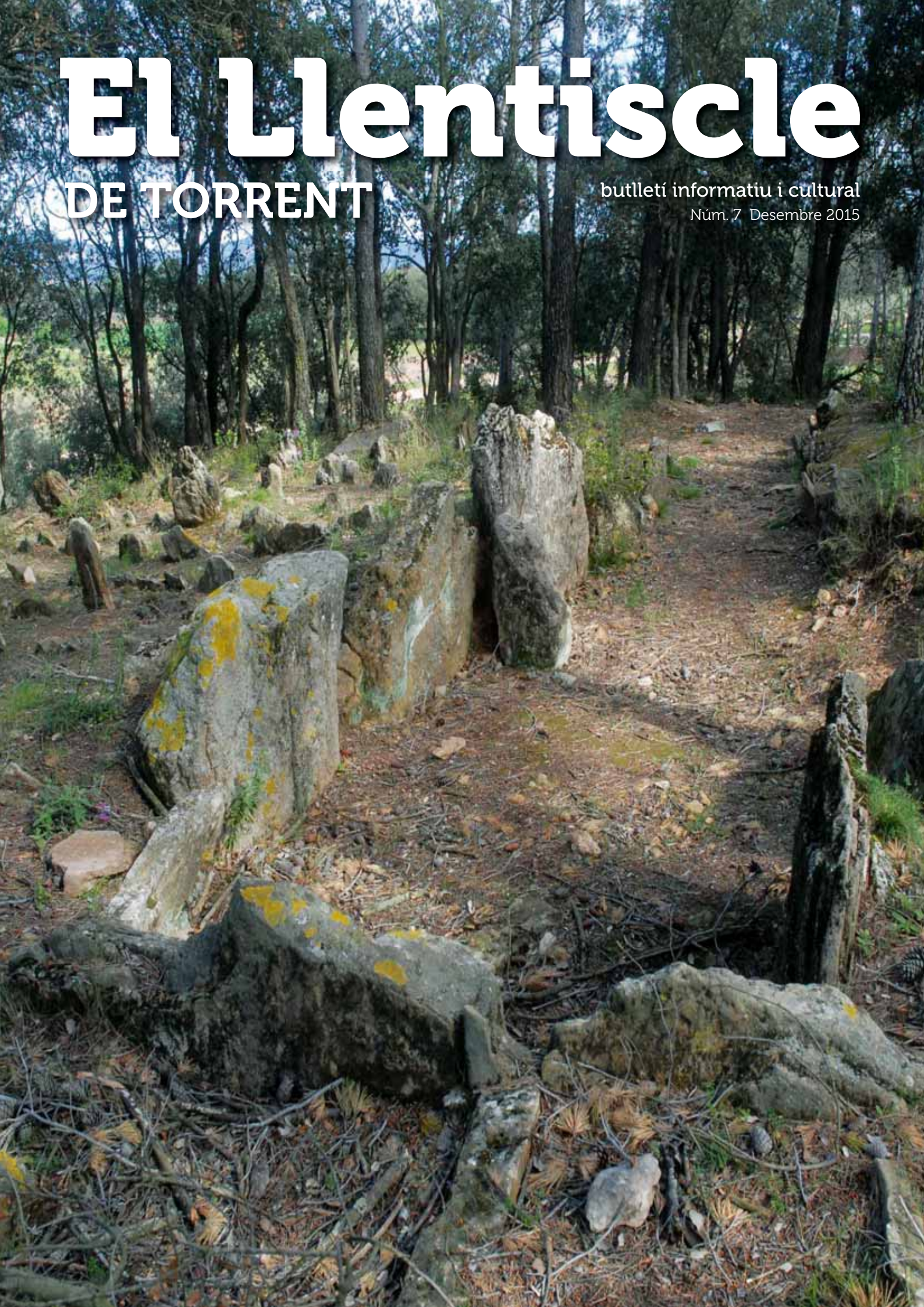

El Llentiscle

DE TORRENT

butlletí informatiu i cultural

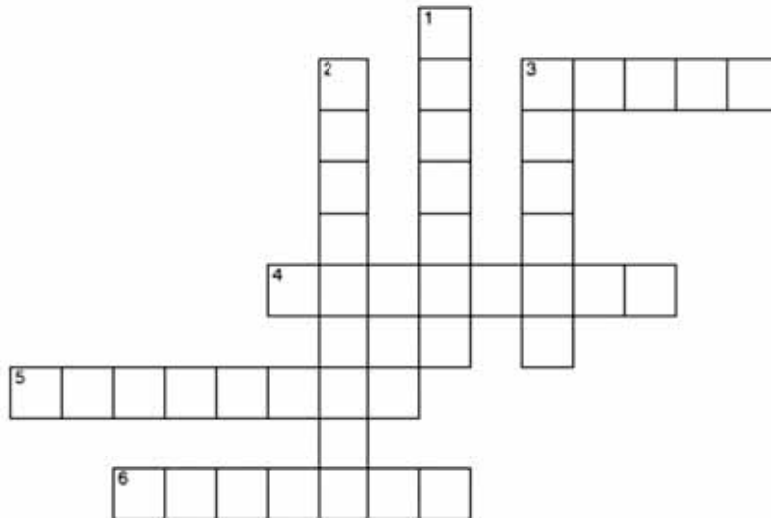
Núm. 7 Desembre 2015

Passatemps

Irena Calafell

Bolets Un any més l'estrella de la tardor. Enguany, any de bolets com pocs, us proposem que en trobeu el nom a partir de la descripció.

HORIZONTAL: 3. si el trobem de vegades ens enganya per la seva semblança amb el pinetell, però si li donem la volta o li fem un tallet i treu llet ja sabem qui és! / 4. se'l confon de vegades amb un altre bolet molt comú, però és més taronja i no fa mal de panxa! Si en trobem cap al cistell! / 5. no és el més comú per Torrent, però ben blanquet i rodó sempre el trobarem a bon preu a la botiga. / 6. és el més preuat dels bolets de la zona, taronja-vermellós amb un teulat que de vegades agafa una tonalitat verdosa i fins i tot blavosa depenent del terreny i la humitat. **VERTICAL:** 1. el cèsars morien per ell... No el confongueu amb la farinera borda! / 2. llargarut i eixerit amb la cama groga i un barret marró, s'ha de tenir paciència per collir-ne però amb un bon grapat acompanyen com a magnífica guarnició. / 3. blanquet de cama i amb un sostre color vi, és un bolet dur però que un cop bullit i pelat acompanya molt bé un plat de patates.

Ocells Quants ocellets de la zona trobareu a la següent sopa de lletres? N'hi ha un total de 15.

S	N	Y	B	R	H	R	T	D	O	P	A	J	M	Z
Q	R	H	U	E	D	V	E	A	C	M	A	M	Z	C
E	D	O	E	H	T	A	G	I	L	A	R	J	I	Q
A	B	W	T	P	X	U	M	A	A	L	O	U	I	K
D	O	B	E	S	G	H	D	F	F	L	T	H	R	B
M	I	L	O	C	A	R	B	O	N	E	R	A	V	V
B	Z	G	B	Y	A	P	Z	G	D	R	O	E	U	Q
G	T	Y	Z	P	S	O	A	M	L	E	T	L	M	G
D	P	O	P	V	U	N	Q	Y	Q	N	H	Y	V	I
N	P	E	R	D	I	U	I	P	N	G	S	P	Q	I
X	F	P	I	D	H	F	A	I	S	A	F	I	A	W
R	Q	K	R	Z	R	Y	U	C	V	H	G	R	A	T
O	Y	A	H	Z	Z	L	T	A	Y	O	M	N	P	A
H	C	A	J	C	G	O	O	D	J	U	I	S	E	K
R	U	C	A	Q	V	Q	X	X	S	C	F	E	L	N

Sumari

- 2 Passatemps
- 3 Editorial
- 4-5 Salutació de l'Alcalde
- 6-7 Entrevista a Jaume Rocas Estanyol
- 8 Manualitats de Nadal
- 9 Creació d'una extensió de l'INS Frederic Martí i Carreras
- 10-11 Exposició de la Noemí Deulofeu i Blanch
- 12-13 La cuina de l'Enric
- 14 Sopar de les Dones
- 15 Esmorzar dels Homes
- 16 Notícies
- 17-19 Arqueologia. El sepulcre megalític del Cementiri dels Moros
- 20-21 X Fira del Brunyol
- 22-23 Entrevista a l'Encarna de can Cano
- 24-25 Festa Major
- 26-27 Imatges d'un poble
- 28-29 Bolets verinosos
- 30-31 La Castanyada
- 32-33 Lokal-Konya.com
- 34 VI Trobada d'antics alumnes de Torrent
- 35 I més country
- 36-38 Oficis que s'han perdut. El batre
- 39 Aplec de Santa Llúcia
- 40-41 Fets i gent
- 42 El sedàs
- 43 Portada de política municipal. Obres
- 44 Eleccions municipals, autonòmiques i generals
- 45 9N - Dret a decidir
- 46-49 Informació general d'acords del ple, comunicacions, propostes i reunions
- 50-59 Obres, manteniment i d'altres millores
- 60 Altres
- 61 De la CUP
- 62 Crèdits. Solucions als passatemps
- 63 Informació, telèfons d'interès i horaris
- 64 Contraportada. L'Auca de santa Llúcia

EL LLENTISCLE el podeu trobar a la web de l'Ajuntament: www.torrent.cat

Diputació de Girona
221 municipis

AJUNTAMENT
DE
TORRENT

Editorial

S'ensumava des de fa un temps canvis importants en el panorama polític, tant a Catalunya com a Espanya. En les municipals d'aquest any ja s'han pogut comprovar significativament. Molta gent ha dit prou, cansada de conviure fa temps en un context continu de crisi econòmica, de veure com des dels governs s'afavoreix sempre als més rics, principalment bancs, en detriment dels més necessitats, i també entre d'altres coses, pels reiterats escàndols de corrupció entre la classe mandatària, indistintament del partit que representen, provocant gran reprovació entre la societat, que s'ha decantat per donar el seu vot a forces polítiques que fins fa pocs anys no existien o bé tenien molt poca o nul·la representació dins els Ajuntaments. Entre aquests partits emergents hi trobem les CUP i C's i sobretot forces polítiques com *Barcelona en Comú-E*, que ha sumat un número molt important de vots, fins el punt que ha aconseguit l'Alcaldia a la ciutat de Barcelona, amb Ada Colau al capdavant, en detriment dels partits tradicionals, com *CiU*, *PSC*, *PP*. Barcelona no ha sigut l'excepció, Manuela Carmena per *Ahora Madrid* ha aconseguit l'Alcaldia a Madrid que semblava fea inexplorable del *PP*.

La reivindicació constant per part de molts catalans mitjançant multitudinàries manifestacions en aquests últims anys a que se'ls reconegui com una nació i poder prendre decisions pròpies, tal com contemplava el referèndum sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que es va votar favorablement el 18 de juny de 2006, per gairebé un 74 % dels vots, sempre ha topat amb un no reconeixement per part d'Espanya que Catalunya sigui una nació, provocant un clar desencís entre gran part de la societat civil catalana, fins el punt que entitats com l'ANC o *Òmnium Cultural* s'han fet sentir, obligant a la pràctica que les diferents formacions polítiques del país es pronunciessin clarament a favor o no de la independència de Catalunya.

Ja portem anys amb aquest debat, que sempre s'intensifica en la proximitat d'eleccions, però la veritat és que hi ha dos postures molt divergents i no és de fàcil solució, i menys amb l'oposició rotunda del Govern Central. Els partits marcadament sobiranistes han sumat la majoria en les eleccions al Parlament de Catalunya i ara resta pendent que es posin d'acord però fins el moment les CUP es neguen a investir al President en funcions de la Generalitat, el Sr. Artur Mas, qui es presentava com a líder de *JxSí*, partit provisionalment format per *CDC* i *ERC*. Es veia a venir la davallada de partits històrics com el *PSC*, que segueix perdent molt electorat a Catalunya, i sobretot del *PP* en les autonòmiques d'enguany i que servien com a plebiscit a la independència de Catalunya tot i que més d'un partit contrari a la separació amb Espanya ho negava. Tot aquest procés ha provocat finalment la dissolució d'un partit històric català com *CiU*, en gran mesura perquè *CDC* i *UDC* tenien postures molt diferents envers a voler seguir formant part d'Espanya.

Les eleccions generals del 20D també han obert un nou escenari al mapa polític espanyol. La irrupció de *C's* i de *Podemos*, provoca que la lluita per accedir a la Moncloa difícilment mai més tornarà a ésser cosa de dos, com fins ara sempre havia succeït entre *PP* i *PSOE*. S'obre doncs, un nou ventall de possibilitats per a molts, que per altres no deixarà d'ésser un 'més del mateix'.

Salutació de l'Alcalde

Josep Maria Ros i Marull

Alcalde de Torrent

En primer lloc vull donar les gràcies als veïns que en les eleccions municipals d'enguany han recolzat el projecte que l'actual equip de govern porta a terme des de fa anys. Des de l'Ajuntament estem demostrant que el nostre treball ja fa temps que dóna fruits i que en sortim, en conjunt, beneficiats. Lògicament, hem rebut el suport de moltes persones del poble que no han dubtat en col·laborar molt directament en moltes de les decisions que s'han adoptat. Sempre s'ha d'escoltar i parlar constructivament per a poder contrastar totes les propostes abans de prendre qualsevol decisió. Aquesta manera d'ésser porta a un clar objectiu; millorar. També és cert que no tots podem pensar el mateix i per aquesta raó a vegades els regidors ens veiem amb l'obligació de descartar idees que se'ns proposen, tot i que això passa en comptades ocasions ja que la majoria compartim i desitgem el mateix per Torrent.

Aquest any ha tornat a ésser un període de moltes obres de millora que encara s'estan executant. Les obres dels carrers del nucli així com de la Plaça Major, consistents en el soterrament de cablejat aeri, tubs nous d'aigua potable de la xarxa en baixa com també de clavegueram, per tal d'assumir els nous habitatges construïts aquests últims anys a més de preveure'n de futurs si s'escau. S'aprofita també per canviar el paviment i instal·lar nous punts d'enllumenat públic. A tocar de façanes es deixa preparat noves connexions d'aigua potable per particulars així com de llum en baixa. Torrent haurà sofert en aquests últims 8 anys una transformació a nivell d'obra civil molt important que de ben segur serà ben vist per la majoria, a més tinguen en compte que no ha suposat cap despesa econòmica addicional pels seus habitants.

A principi d'any es van iniciar els últims trams de la vorera de la carretera de Sant Feliu de Boada, que connectaven del camí fondo a l'Ajuntament i del Carrer Tomás Coll fins a tocar de l'Hotel. Ara ja la tenim totalment completada des de l'entrada del poble fins a Torrentí.

L'Alcalde amb la Maria de cal Carreter a la Castanyada

Ja podem avançar que aquest proper gener de 2016 hem estat emplaçats, a petició de l'Ajuntament, a una reunió a Barcelona amb el Director general de Carreteres de la Generalitat de Catalunya per tal d'executar la rotonda de la GI-652, a l'alçada de Can Sixto. Coneixedors que serà molt difícil que ens la subvencionin íntegrament intentarem almenys que hi hagi el màxim d'ajut, per part de la Direcció general de Carreteres, per la seva construcció.

El setembre l'equip redactor del POUM va exposar al públic assistent al local polivalent les línies bàsiques a seguir en la seva elaboració. Posteriorment membres de l'equip redactor van atendre a la Sala de Plens de l'Ajuntament totes aquelles persones que van sol·licitar informació o bé per qualsevol consulta sobre el POUM.

A nivell d'activitats al poble podem estar ben contents. Cada dia hi participa més gent en els diferents actes que celebrem durant l'any. L'arròs per

Santa Llúcia o a la trobada d'antics alumnes, la Festa Major, la Castanyada, el Sopar de dones, l'Esmorzar d'homes, el country, les activitats de Nadal per la mainada i aquest any per primer cop, i esperem que no sigui l'últim, una exposició de pintures al polivalent per part de l'artista local Noemí Deulofeu.

A la revista anual *El Llenticle*, que té molt bona acollida a dins i fora del nostre poble, cada cop hi tenim més col·laboradores, amb reportatges, articles i entrevistes que representen el passat i present del nostre poble.

A nivell personal tot i estar molt content de la gestió dels meus companys al consistori, i la meua al capdavant, voldria agrair totes aquelles mostres de suport per part de molta gent per la bretolada que vaig patir davant casa meua, així com alguns comentaris desafortunats que van envoltar els fets i que són encara investigats pel Cos dels Mossos d'Esquadra. No ho desitjo a ningú i afortunadament tot va quedar en un sobresalt.

El gran ensurt el vam patir tots els que participàvem a les manualitats de Nadal, quan en Gabriel de 4 anys, de cop i volta va perdre el coneixement i

no reaccionava. La ràpida intervenció i coordinació dels que érem presents i sobretot trucar d'immediat al telèfon d'emergències 112, en que els serveis mèdics van tardar poc, va fer possible que després d'estona de molta angoixa i tensió el petit Gabriel, al cap d'uns minuts, tornés en sí. Per moments vam témer el pitjor. En les següents hores va estar en observació i es va recuperar.

Com ja sabeu molts de vosaltres la Maria de cal Carreter juntament amb la seva filla, la Nati, aquest passat novembre es van traslladar a viure a un altre poble. Sempre han tingut les portes del Mas Sabrià obertes a tothom que hi passava, i no cal dir, que molts trobarem a faltar fer la caminada fins al mas i petar la xerrada amb la Maria i la Nati. De totes maneres sempre que puguin vindran a les festes i celebracions del poble tal com es va demostrar per Santa Llúcia en que, com cada any, no hi van faltar. Molta sort en aquesta nova etapa.

Un any més satisfet per la feina realitzada i per seguir comptant amb la vostra confiança, us desitjo que gaudiu d'aquestes festes de Nadal i tingueu un bon any 2016.

Feliç 2016 a tothom!

Entrevista a Jaume Rocas Estanyol

Rosa M. Masana Ribas

Hola Jaume i Mercè, com va el genoll Jaume?

Bé, ara sembla que més bé.

Sou de Torrent?

Si, vaig néixer aquí a Torrent el 1936, l'any de les bombes, i he fet de pagès tota la vida. Els pares eren de Montiró, un poble de prop de l'Armentera, i van venir a treballar de masovers a cal Rei, o sigui a can Figueras on ara hi ha l'hotel de cinc estrelles. N'hi deien cal Rei perquè els anteriors masovers els anomenaven així. Alguna vegada quan veien venir al meu pare algú deia: mira ara bé el Rei.

Com és que els seus pares van venir a viure a Torrent?

Els avis van venir a Torrent quan el pare tenia disset anys i el motiu era que a l'Armentera hi havia poca terra per conrear i aquí varen poder arrendar 80 vessanes, les altres parts de terreny de la finca la treballaven els parcers. Teníem bastant a prop en Joan Parals, però ell es dedicava al ramat d'ovelles.

Quin tipus de cultius feie-ho ?

Vinya, oliveres, sembrat d'userda, cereals, ... i tot es feia amb ajut dels animals. Nosaltres teníem dues eugues i cada any les fèiem criar, les portàvem als sementals de Sant Climent de Peralta.

Com es deien?

Qui?

Les eugues

Ah, sí, una era la Monge i l'altre la Linda que era filla de can Magí. Feien de tot; llaurar, tragar i el que fos. Els pollins quan eren una mica fets els venien a buscar uns tractants de bèstia, els veníem, i els pagaven bastant bé. També la majoria de pagesos utilitzàvem les màquines de rampins i nosaltres, a més, teníem una lligadora de garbes que cegava i lligava. Aquí a dalt del poble hi havia un paller de cal ampla.

Les eugues néixen soles?

Sí, tot que teníem aconducat al veterinari Massanes, perquè a més teníem set o vuit vaques i de tant en tant havia de venir. Aquí a Torrent totes les cases

imatge Rosa M. Masana

teníen bestiar. Em sembla que només hi havia una família que no en tinguessin i també a cada casa hi havia un femer. A la plaça Major també n'hi havia un que només el buidàvem per Corpus i per la Festa Major.

També tenieu terra de regadiu?

No, tot era de secà.

El tractor

D'on ve el mot Mirineu del vostre mas ?

No és un mot, és un mon. El meu pare es va casar amb Maria Estanyol Plaja, d'aquí Torrent, i una seva besàvia s'havia casat amb un xicot que de nom es deia Irineu, acabant finalment modificant-se la pronunciació fins arribar a dir-nos Mirineu. Es veu que els Plaja venien de Fitor i com t'he explicat

L'hort en l'actualitat

la nostra família és molt llarga i en aquesta casa hi havia viscut moltes persones. Érem tres veïns, cal Esclopeter, cal Just i nosaltres.

De petit va anar a l'escola de Torrent?

Si, però cada dos per tres canviàven la mestre. Jo quan podia saltava el tancat i m'escapava, però la meva mare m'hi tornava a portar. A mi el que m'agradava més era anar al camp i ajudar al meu pare. A partir del cinc anys no vaig voler veure mai més llet i això que teníem vaques, esmorzava una torrada amb una arengada i un got de vi.

Si que es va estrenar aviat amb el vi ?

A casa teníem botes i ens fèiem el vi nosaltres. Primer aixafàvem el raïms amb els peus i posàvem el suc del raïm al cup, el que quedava el portàvem a casa d'un xicot que tenia una premsa perquè l'acabés d'expressar.

Ara no sé que carai passa que la gent veu i s'emborratxa. Jo prefereixo anar amb un conductor que cada dia begui i un dia s'hagi passat, que no pas amb un que no begui mai i aquell dia s'hagi emborratxat.

Pot ser sí que és més perillós el segon?

De segur. Ara a mi no em feu veure vi a fora d'hores, no li trobo el què.

Lògic, amb una torrada i una arengada hi és obligat veure vi. Com us vàreu conèixer amb la Mercè?

La Mercè Sarsanedes Vilar, la seva muller, tot rient comenta:

Va ser molt divertit, jo sóc de Calella de la Costa i sortia amb una colla de noies que les unes el diumenge anàven a ballar a la discoteca, el Picadilli de Girona, i unes altres, jo inclosa, ens agradava anar a esquiar a la Molina. Les que anàven al ball sempre ens deien, haurieu de venir un dia amb nosaltres perquè us agradarà i us presentarem als nostres balla-

dors. Finalment, un dia hi vàrem anar i la sorpresa i decepció d'elles va ser gran perquè els nois, llavors, volien ballar amb nosaltres. Allà ens vàrem conèixer amb en Jaume.

I us vàreu casar.

Si l'any 1984 a les cinc de la tarda a l'església de Pals i vàrem fer el convit a cant Met de la Bisbal. Però va ser una festa petita, només vàrem invitar a la família més directa.

La Mercè diu 'espera't que vaig a buscar l'àlbum de fotografies'.

Noces de Jaume i Mercè (foto cedida per ells)

Carai, quin goig que feu. Teniu un fill veritat ?

Si, en Cèsar, abans treballava de jardiner i ara a preferit dedicar-se a la pagesia. Té l'avantatge que pot treballar les pròpies terres i això és un gran què, i a més, aquesta feina li agrada molt.

Està bé això de poder continuar mantenint la pagesia i en Cèsar de segur que té un bon mestre.

Fem el que podem.

Jaume, l'altre dia vaig parlar amb en Miquel Llenas i em va dir que vosaltres portàveu l'estanc del poble, i que va conèixer la teva mare, la Maria, i va dir que era una bellíssima persona i que tu t'hi assembles molt.

Aquesta feina ja la feia la meva besàvia, Maria Lloveras, la meva àvia, i després va continuar la meva mare. Sempre van ésser les dones qui s'ocupaven del negoci perquè els homes trevallàvem a la terra.

A més de tabac despatxaven d'altres coses perquè tenien botiga, com per exemple el cafè, i també durant la postguerra repartíem el racionament, que les persones del poble el venien a buscar i portaven una llibreta on quedava tot anotat. El tabac l'havíem d'anar a buscar a la Bisbal i també entrava dins el racionament. A l'entrada hi tenien posada la bandera de l'estanc i finalment el negoci el vàrem traspasar a la fleca de la plaça.

Tot plegat força interessant. Bé, Jaume i Mercè, moltes gràcies per aquesta informació.

Ja ho saps.

Manualitats de Nadal

Creació d'una extensió de l'INS Frederic Martí i Carreras

Amb aquesta carta el Director dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Girona, Sr. Albert Bayot i Fuertes, explica les raons de la nova extensió de l'INS FMC;

Des del curs 2013-2014, a Catalunya, es produeix un canvi important en la demografia (després de més de 12 anys de creixement arriba un descens continuat de la natalitat i també un descens de l'arribada de població estrangera) que, des del Departament d'Ensenyament, ha comportat un procés de revisió de la planificació de l'escolarització de l'alumnat per als propers 10 cursos. Aquesta revisió, bàsicament, implica la necessitat d'augmentar places de Secundària en els propers 8 cursos i, en algunes poblacions, disminuir-ne d'Infantil i Primària. Això comportarà alguns canvis d'ús d'edificis i, per tant, d'organització, que s'han dissenyat tenint en compte dos elements: que siguin reversibles i que garanteixin la distribució equilibrada de l'alumnat d'ESO.

És per aquest motiu que, des de mitjan 2015, hem anat valorant les diverses possibilitats i propostes d'organització de la zona escolar de Secundària formada per Palafrugell, Pals, Mont-ras, Begur, Regencós i Torrent, amb la col·laboració d'Ajuntaments i centres.

Un cop analitzades totes les possibilitats, hem pres la decisió de continuar amb l'organització centrada en els dos instituts existents a la zona (Institut Baix Empordà i Institut Frederic Martí i Carreras) però amb la creació – per un període d'uns 9 cursos, a partir del curs 2017-18- d'una extensió de l'INS Frederic Martí i Carreras que se situaria en una ala de l'edifici de l'ESC Barceló i Matas de Palafrugell i en la qual s'hi implantarà, el curs vinent no l'altre, el 1r cicle d'ESO d'aquest institut començant amb 6 grups de 1r curs.

D'aquesta manera, a partir del curs 2017-18, l'alumnat de 1r i 2n d'ESO de l'INS Frederic Martí i Carreras cursarà aquest cicle a l'extensió i, a

partir de 3r d'ESO, continuaran en l'actual edifici de l'institut. Per tal d'adequar l'edifici s'hi realitzaran, a partir d'aquest mateix estiu, una sèrie de reformes i adequacions.

Les famílies, igualment com fins ara, en el procés de preinscripció podran prioritzar un dels dos instituts, en el benentès que se'ls atorgarà la plaça en funció de la puntuació que obtinguin d'acord amb les bases que regeixen els processos de preinscripció escolar a Catalunya i sobre les quals se'ls informarà oportunament quan s'apropin les dates (normalment al mes de febrer).

Vull aprofitar l'avinentesa per expressar la meua confiança en els equips dels dos instituts que afrontaran amb total garantia aquest període a fi d'oferir un servei públic de qualitat en l'etapa d'Educació Secundària Obligatòria i també de Postobligatòria.

Exposició de la Noemí Deulofeu i Blanch

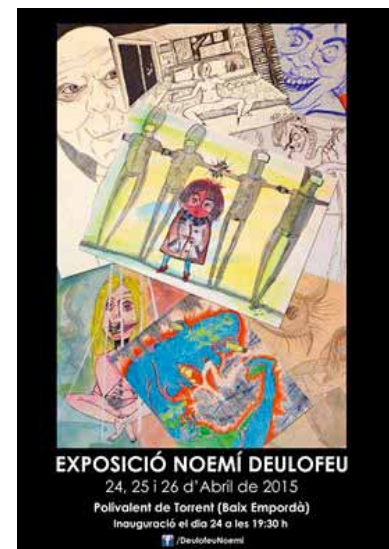

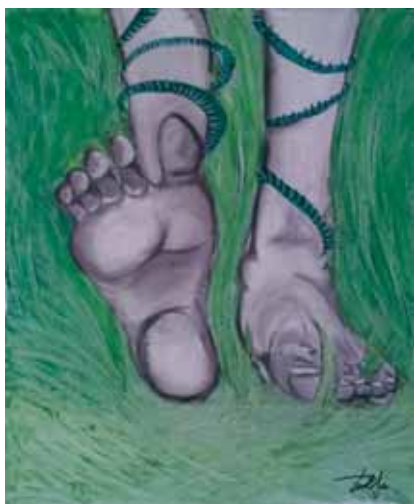
Els dies 24, 25 i 26 d'abril vam gaudir de les pintures de l'artista local Noemí Deulofeu i Blanch al local polivalent del poble. Per aquesta exposició, per on van passar molts veïns del poble com també amics i coneguts de l'artista i d'altres visitants, va comptar amb 3 col·laboradors; Molt directament de la Mariona Nolla Colomer, comissionada de la mostra, encarregada de donar-ne publicitat i difusió a més de gestionar la pàgina de Facebook. En Benjamin O., un artista de carrer i compositor de les peces que va tocar en la inauguració de l'acte, ja que per la Noemí l'art que aprecia i promou no té només un significat pictòric si no que vol abraçar també quelcom molt important per ella, la música. I l'Anna López Ramió, que es va dedicar a reportar l'exposició i va ajudar al muntatge. També hi va participar la Núria Blanch Maurel, que es va encarregar del càtering.

La Noemí va néixer l'1 d'octubre de 1993 a Torrent d'Empordà i actualment resideix a Florència. Va realitzar els seus primers estudis primaris i secundaris en l'Escola Vedruna-Prats de la Carrera, de Palafrugell. El 2009 va començar el Batxillerat Artístic en el INS La Bisbal. Tot i que ja dibuixava des de ben petita, durant aquests dos anys va començar a

interessar-se per l'art i a conèixer artistes com Frida Kahlo, Otto Dix o Diane Arbus. Aquest interès la va impulsar a voler estudiar quelcom relacionat amb l'art, però en aquells moments no ho tenia massa clar. Va acabar estudiant el Grau en Història de l'Art en la Universitat de Girona. La seva obra inicial es podria definir en dos etapes; la primera la denominada època negra, que pertany a l'època de Batxillerat i al seu primer contacte directe amb l'art. El simbolisme de la paraula prové del color dels dibuixos, utilitzant solament carbonet en tonalitats negres i grises. La segona etapa, l'actual, la denomina època d'experimentació ja que, com insinua el nom, és l'època on descobreix nous materials, com la cinta adhesiva, la barreja de pigments i la recerca del volum; i els utilitza en els seus llenços.

La falta de tècnica és evident en cada pinzellada, doncs mai ha gaudit de classes de dibuix però ho desafia en cada quadre, recordant a cada traç, gestos i figures que ha observat durant les èpoques de l'art més valorades per la Noemí, una aspirant a artista emprenedora, inquieta i desafiant.

La cuina de l'Enric

TUDONS

INGREDIENTS (per a 2 persones)

4 tudons (o coloms)
3 cebes
carrotes
6 alls sense pelar
llard de porc
brandi
vi blanc
200 g de prunes amb pinyol
un grapat de pinyons
1 branca de canyella
pebre negre
dues fulles de llorer
oli
sal

1) primer de tot desfem una mica de llard de porc, no massa, i possem un bon raig d'oli d'oliva, el suficient per poder enrossir els tudons. Pensem en salpebrar els tudons al nostre gust abans de posar-los a enrossir.

2) Mentre enrossim els tudons, tallarem la ceba en talls grans; si ens convé, d'una ceba en farem 4 talls grans i prou, i els alls els farem servir amb pela i tot! Ara posarem a sofregir les cebes, els alls, la canyella i el llorer, amb el mateix oli que hem utilitzat per enrossir els tudons. Penseu que no es tracta de fer un sofregit per l'arròs, simplement de donar color a la ceba i l'all, i barrejar els gustos de la canyella i el llorer amb la resta d'ingredients!

(Si notem que la ceba se'ns enganxa a la cassola, tirarem un raig de brandi sense por però sense abusar;

aquest farà que la ceba i les restes enganxades al fons de la cassola es desenganxin!)

3) un cop daurada la ceba hi tirarem els tudons i ho remenarem tot ben remenat perquè es barregi. Tot seguit, hi posarem un got de brandi i un got de vi blanc, ho deixarem macerar un ratet fins que l'alcohol s'evapori, i les aromes del brandi i del vi blanc s'impregnin als tudons. (Si es vol, es pot tancar la cassola mentre s'evapora l'alcohol, no més de 15 minuts).

4) En el següent pas, a mi m'agrada fer servir oli en comptes d'aigua, la carn de caça és una carn dura i espessa, i amb aigua el rostit tendeix a quedar més ressec; de totes formes al fer servir oli no serà un rostit de llei sinó més aviat un confit però per altra banda ens quedaran uns tudons que es desfaran sols! Així que cobrirem amb oli els tudons. Hem de ser generosos amb l'oli, potser no cal cobrir-los totalment però almenys sí les 3/4 parts de l'alçada dels tudons! i a més hi afegirem les carottes.

5) ara deixarem coure a foc normal, a partir de 45 minuts. Amb l'ajut de forquilla i ganivet controlarem la textura de la carn per tal de saber quan estaran cuits, però hem de pensar en remenar la cassola cada 20 minuts. A mi m'agrada girar els tudons cada 20 minuts per tal que la cara que toqui el fons de la cassola canviï al llarg de la cocció.

6) quan tinguem els tudons rostits, hi posarem els pinyons i les prunes, que donaran un toc dolç molt

interessant. Les prunes les tindrem uns 10-15 minuts coent encara que, si ens agraden molt desfetes, els hi donarem més temps. Si no ens hem passat amb el temps de cocció dels tudons no hi haurà cap problema en tenir-los 10 o 20 minuts més al foc per tal de coure les prunes; amb els pinyons no tindrem cap problema.

7) Un consell sobre aquest plat: a poder ser, fer-lo un dia abans de servir-lo i tenir-lo reposant tota la nit dins la mateixa cassola. El rostit és més bo si ha pogut reposar una nit o un dia sencer, ja que d'aquesta manera la carn encara quedarà més amaraada dels sabors dels ingredients que hem utilitzat per realitzar aquest plat!!!

NATILLES

INGREDIENTS:

1 litre de llet
6 rovells d'ou
200 g de sucre blanc (si no agrada molt dolça, usar només 150 g)
40 g de midó ó farina de blat de moro (tipus Maizena)
pela d'una llimona, evitant la part blanca (amargant)
canyella en rama

En un cassó, o una olla petita, hi comencem per posar a escalfar 2/3 del litre de llet, juntament amb la pela de llimona i un parell de rames de canyella. No caldrà que arribi a bullir, només que tregui fum ja que l'objectiu és aromatitzar la llet amb la llimona i la canyella. Anem remenant suaument mentre agafa temperatura. Un cop veiem que treu fum, podem parar el foc i apartar. De moment hi deixem la llimona i la canyella.

En aquest punt preparem els rovells d'ou en un bol, i els barregem amb la resta de la llet que hem reservat i no hem escalfat. Hi afegim el sucre i ho remenem ben remenat. No cal batre-ho però és útil usar un batedor per mesclar-ho més fàcilment. Quan estigui mesclat hi afegim el midó i tornem a remenar bé.

Tot seguit tornem al cassó/olla de llet escalfada, i retirem la pela de llimona i la canyella. Si cal podem filtrar la llet amb un col·lador xinès per eliminar qualsevol possible resta dels ingredients que retirem.

Finalment a la llet sense pela de llimona i canyella i amb l'ajut d'un col·lador xinès, incorporem la mescla d'ou, sucre, llet i midó. És molt important en aquest punt usar el col·lador, ja que si queden grumolls de midó la crema no quedarà com s'espera.

És preferible que quedin alguns grumollets de midó al col·lador a que tot s'incorpori a la llet i després obtinguem una textura desagradable.

Remenem mentre escalfem fins que comencem a notar que espessa. Quan comencem a notar certa resistència al remenar podem parar el foc sense parar de remenar. Quan tingui la consistència desitjada (quan refredi espessarà més) ho aboquem en tasses o recipients individuals de la mida que desitjeu.

Deixem refredar i cap a la nevera. Servir al gust! Es poden afegir trocets de les peles de llimona i de la canyella per decorar. Bon profit!!!

Sopar de les Dones

Truites, amanides, canapès, arrossos, empanades, i un munt de deliciosos menjars! Pastissos, coques, fruita banyada en xocolata i mil postres més! Aquest és el Sopar de les Dones, on totes les assistents comparteixen les seves creacions alhora que celebren un any més que poden tornar a aplegar-se!

I com a novetat un concert improvisat! Una de les assistents, l'Anna de can Caner, que venia de l'escola on treballa i duia el violoncel, va donar un mini-concert per sorpresa.

No es pot dir que tots els anys siguin iguals a l'anterior!

Esmorzar dels Homes

Notícies

Sabotatge al servei de telefonia

Dijous 30 d'abril al matí Torrent va quedar incomunicat per via telefònica, tant en línia de veu com en servei d'Internet.

De seguida es va comprovar que la caixa de subministrament del servei de telefonia del poble hi havia tots els cables del servei

a particulars tallats intencionadament, així com les connexions del cablejat general.

Un tècnic de l'empresa Telefónica de España va comentar a l'Alcalde que es tractava d'un sabotatge del personal de les empreses subcontractades per la companyia i que en aquells moments es trobaven en vaga indefinida.

Davant d'aquest acte de sabotatge l'Ajuntament va denunciar els fets al cos dels Mossos d'Esquadra ja que perjudicava greument a empreses i particulars i especialment a la gent gran que en cas d'urgència es trobava incomunicada si només disposaven de telèfon fixe, fins i tot sense poder utilitzar els avisadors d'emergències.

L'Ajuntament va intentar contactar amb el responsable de Relacions Institucionals de Telefónica de España, Sr. Félix Les Carrillo. Tot i deixar l'encàrrec en el seu departament en diverses ocasions el Sr. Les, a dia d'avui, encara no s'ha posat en contacte amb el nostre Ajuntament.

El servei als abonats es va tornar a restituir a partir del segon dia però no va quedar solucionat definitivament per a tots els abonats fins al cap de gairebé un mes.

Visita d'alumnes de l'escola Dr. Arruga a Torrent

A finals d'octubre els nens i nenes de 1er. i 2on. del col·legi Dr. Arruga de Begur van fer una excursió el nostre poble. Al matí varen estar a Torroella de Montgrí i al migdia van dinar davant la plaça del nostre Ajuntament. Llavors de l'àpat, en Pau, en Diego, la Marwa i en Guillem, tots quatre de Torrent, ben contents van fer de guies en la visita per els carrers del nucli. Darrera dels alumnes no podia faltar una petita comitiva amb les mares i alguna àvia dels 4 guies, que no van voler perdre l'ocasió d'acompanyar-los per el poble.

El 2013 ja ens van visitar també alumnes de P3, P4 i P5 del col·legi Dr. Arruga. Els professors i alumnes del col·legi, com a mostra d'agraïment a l'Ajuntament de Torrent per la seva col·laboració, van obsequiar al consistori amb un quadre on hi apareixen tots els alumnes i professors que hi van participar amb les seves signatures.

Oncotrail 2015

L'Oncotrail és una cursa per equips que enguany es va celebrar els dies 3 i 4 d'octubre i que està organitzada per la Fundació Oncolliga Girona conjuntament amb l'Agrupació Excursionista Palafrugell i el Club Atlètic Palafrugell i l'objectiu és recaptar fons per millora la qualitat de vida dels malats de càncer. Aquesta proposta té un caire absolutament benèfic i tots els diners que es recullen seran per contribuir a la lluita contra el càncer.

La cursa es va dur a terme a l'Empordà amb arribada i sortida a Palafrugell, amb un recorregut circular d'uns 100 quilòmetres que s'ha de recórrer amb un màxim de 30 hores. En aquesta edició hi van participar més de 70 equips amb gairebé 600 inscripcions. Tot un èxit de participació.

Terratrèmol a l'Empordà

Si bé el març de 2014 ja es va notar un terratrèmol de 3,9 graus a l'escala de Richter sense causar danys materials, amb epicentre a uns 30 quilòmetres mar endins davant del litoral de Palamós, aquest any, en la matinada del 29 d'octubre s'ha sentit un terratrèmol d'intensitat 4,3 a l'escala de Richter a diversos punts de Catalunya, segons l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, l'ICGC. En un primer moment, les dades automàtiques parlaven d'una intensitat de 3,9, però després de les revisions que s'han fet des de l'ICGC, s'ha determinat que el sisme ha estat de 4,3 a l'escala de Richter.

L'epicentre ha estat a la badia de Roses, a prop del cap de Norfeu, a uns cinc quilòmetres de fondària. El sisme ha durat uns deu segons i no ha causat danys materials.

Arqueologia

Albert Recasens

El sepulcre megalític del Cementeri dels Moros

A Torrent, podem visitar un dels megàlits de dimensions més grans de Catalunya. Hi arribarem amb facilitat des dels carrers d'una extensa i nova urbanització que arrenca, per l'esquerra, de la carretera que mena a Torrentí i Sant Feliu de Boada, tot just depassat el poble de Torrent, pocs metres abans de l'antic xalet de la família Sagrera. En lleuger ascens, els carrers d'aquesta luxosa urbanització, de grans parcel·les, ens portarà fins a un giratori que en constitueix el final. Dalt d'un petit pujol conegut com el Puig Roig, just al damunt d'aquest giratori, hi trobarem les restes del sepulcre megalític anomenat Cementiri dels Moros.

Enmig d'un petit bosquet, el seu estat de conservació el podem qualificar de bastant precari. Caldria fer-hi una neteja del bosc que li donaria relleu i contribuiria a copsar més fàcilment les especials característiques d'aquest sepulcre. Ha perdut les lloses de coberta, que havien de ser de dimensions molt grans, atesa l'amplada de la cambra. Hom especula, en alguns estudis, sobre la possibilitat que mai no hi hagués hagut aquesta coberta, cosa que ens sembla força improbable. Molts anys enrere, ens comentaren que algunes de les grans lloses de coberta havien servit per fer els ponts d'accés, des de la carretera a camins rurals, per salvar la cuneta.

Els sepulcres megalítics

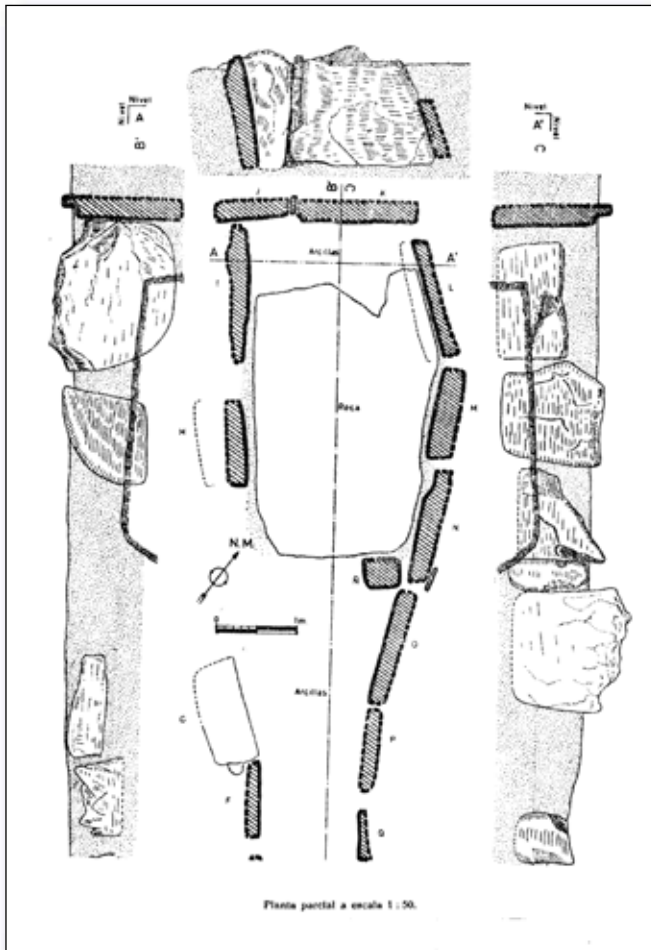
La major part de les construccions megalítiques conegudes corresponen a sepulcres. Del que es tractava era de donar rellevància i protegir els cossos dels difunts. Per aquest motiu, als llocs on hi ha coves, que solen ser a les muntanyes de formació calcària, i on manquen les lloses per construir megàlits, aquestes en fan la funció. Són nombroses les coves amb enterraments neolítics al massís del Montgrí.

Les construccions megalítiques són de diversa tipologia, des de les més grans, també les més antigues, per les seves característiques anomenades galeries cobertes o sepulcres de corredor —aquests tenen un passadís, més estret, que porta a la cambra—, fins als dòlmens, que vol dir “taula de pedra” —del bretó, com menhir, que vol dir “pedra llarga”— i les cistes, caixes pètries, les més petites de les quals fan sovint menys d'un metre cúbic de volum. Hi ha, però, altres construccions megalítiques no sepulcrales, com el remarcable i universalment conegut Stonehenge, al sud d'Anglaterra, identificat com a temple solar.

El cementiri del Puig Roig

La galeria coberta del Puig Roig, sepulcre col·lectiu d'inhumació, degué rebre el nom de Cementiri dels Moros pel fet d'haver-s'hi trobat ossos —més endavant en parlarem— quan s'hi cercava l'especulativa gerra plena d'unces d'or que hom suposava que hi havia a tots els megàlits, i dita també “dels moros” com a habitual adjudicació popular quan no se'n coneixia la pertinença cultural. Val a dir que la recerca de la inexistent gerra ha provocat arreu la pèrdua de valuos material arqueològic.

El Cementiri del Moros pertany culturalment al Neolític. Per les troballes que, en les diverses excavacions, s'hi van fer —mancades de seqüència estratigràfica— podia ser obra, probablement, d'inicis del tercer mil·lenni abans de Crist, que mantingué les seves funcions, com a mínim, fins cap a finals del segon mil·lenni. Aquesta interpretació la permet el fet d'haver-s'hi trobat fragments de vas campaniforme, cultura aquesta que hom fa coetània del Calcolític, és a dir, d'una fase avançada del Neolític caracteritzada per l'aparició d'elements de coure. El terme neolític, que vol dir “pedra nova”, per l'aparició de les conegudes eines de pedra polida i no tallada,

Planta publicada per Lluís Esteva, amb la configuració de les filades de lloses que conferien solidesa al túmul.

S'hi feren les troballes pròpies de la fàcies neolítica, entre les quals la més destacable: els ganivets de sílex de delicada i perfecta talla. També diversos atuells ceràmics —evidentment de ceràmica feta a mà—, fragments de vas campaniforme, molts botons d'os amb perforació en V i fins una molt petita làmina d'or. També hi aparegué una gran quantitat de grans de collaret d'esteatita —pedra de coloració gris-negrosa—, de molt petit diàmetre —les més petites d'entre 2 i 4 mil·límetres—, i alguns de turquesa. Hom destaca també el bon estat de conservació de les restes òssies que hi aparegueren, entre les quals nombroses peces dentals, pertanyents a més de cent individus, troballa insòlita als megàlits catalans, indubtablement relacionada amb la seva qualificació popular de cementiri, tot i que no de moros.

correspon a l'estadi cultural originat al Pròxim Orient fa uns 10.000 anys, les civilitzacions més remarcables del qual foren les mesopotàmiques. Durant el Neolític es fa palès l'abandó progressiu de les formes de subsistència basades en la caça i la recol·lecció, substituïdes per l'agricultura i ramaderia. Això comportà també passar del nomadisme al sedentarisme i la primera formació, als llocs d'origen, de veritables i extenses ciutats.

Les excavacions del sepulcre

Les mides d'aquesta galeria coberta són les següents, segons l'excavació que hi practicà Lluís Esteva els anys seixanta del segle passat:

Longitud total: 1.210 cm; de la cambra 420 cm; del passadís 790 cm. - Amplada a la capçalera de la cambra: 210 cm; a l'inici 200 cm. - Amplada inici de la galeria: 170 cm. - Altura de la llosa més alta: 120 cm.

Fou localitzat, o identificat com a megàlit, l'any 1932 i s'excavà per primera vegada els anys 1940, pel seu descobridor, Salvador Raurich, i el 1942 pel seu gendre, el Dr. Lluís Pericot.

Alçat publicat per Lluís Esteva, amb les característiques de la cambra.

La meticulosa excavació que hi portà a terme Lluís Esteva féu aparèixer al túmul un dels elements que fan d'aquest megàlit una construcció poc habitual: Es tracta de lloses de pedra, clavades al terra en sentit radial respecte de la cambra i galeria, és a dir, de tot el megàlit. Per contra, estava mancat de cromlec o ha desaparegut completament. El cromlec era una alineació de pedres dretes que delimitaven circularment el túmul en la seva part inferior. Respecte del túmul i el cromlec potser caldria aclarir que la major part de megàlits, tant els més grans com els dòlmens, a més de trobar-se en posició dominant —són molt escassos els bastits en llocs amagats o al fons de les valls—, una vegada construïts eren colgats per una acumulació de terra que els conferia l'aspecte d'un petit monticle. L'erosió ha fet que aquesta coberta hagi desaparegut en pràcticament tots els casos. És de suposar que, pel fet de tractar-se d'enterraments col·lectius i emprats sovint al llarg de diversos segles, l'accés es devia però mantenir visible o, si més no, localitzable.

Pel propi interès d'aquest monument funerari i per la seva proximitat i facilitat d'accés, els recomanem que hi facin una visita. Fins podríem trobar estimulant contemplar una tomba dels nostres avantpassats més remots, de cinc-mil anys d'antiguitat.

Una informació molt completa d'aquest megàlit es pot trobar a: *Lluís Esteva Cruaños. "Sepulcros megalíticos de las Gabarras: Noticias complementarias". Cypsela, núm. 2 (1978): pàg. 55-89. Edita: Museu d'Arqueologia de Catalunya.*

Destacat:
Podríem trobar estimulant visitar una tomba dels nostres avantpassats més remots.

Imatge on s'aprecien les filades de lloses

X Fira del brunyol

La Fira del Brunyol ha complert una dècada! Sí Senyor, la d'enguany ha estat la desena edició d'una fira que sempre rep una gran afluència de públic. Fou un dia assolellat i un xic ventós però ideal per a convidar al públic a passejar-se tranquil·lament per les parades de brunyolaires i artesans i degustar les múltiples delícies a les quals ja ens tenen acostumats!

Vam comptar un any més amb la presència de cotxes i motos clàssics, que sempre donen un toc de color i de particularitat a la fira, amb peces que fan posar les dents llargues a més d'un i conviden a somniar a d'altres.

Com a novetat l'organització va contractar vigilants d'aparcament que es van encarregar de mantenir un ordre impecable en el cada cop més gran espai reservat per a que els visitants puguin deixar el seu vehicle. Sens dubte una gran iniciativa que probablement es repeteixi en futures edicions. A més, es va estrenar una ample vorera que enllaça la zona d'aparcament amb la plaça on es celebra la fira.

Un any més, gràcies a tots per venir! Fins l'any que ve!

Entrevista a Encarnación Martos Arredondo, l'Encarna de Can Cano

per Josep Maria Ros Marull

Que a Torrent som poca gent es fa ben visible passejant pels carrers del poble perquè difícilment hi trobes algú. Ara bé, sempre hi ha l'excepció que confirma la regla i en aquest cas qui ho compleix és l'Encarna de Can Cano.

L'Encarna ja és un fixe de fa molts anys de la Plaça Major del poble, on li agrada assentar-se als bancs, ja sigui per pendre el sol o bé perquè li toqui una mica l'aire o el que més li agrada, trobar-se amb algú i poder fer una mica de xerrada. Em trobo força gent que ha viscut a Torrent i gairebé sempre una de les coses que em comenten és 'que fa l'Encarna?', i la resposta és ben sencilla; 'ella va fent'. Si el dia s'escau, sol fer una passejada fins al cementiri per visitar la tomba del seu home, l'Alfonso Cano, i li resa unes oracions i li diu uns refranys. A casa seva sempre hi ha anades i vingudes dels seus 7 fills, que sempre que poden participen dels diferents actes que fem al poble. I que dir dels caps de setmana, no fa gaire a plaça hi era tota la família, una bona colla, bonic de veure tots entorn de l'Encarna.

Tot i els seus anys, consta en el seu DNI que és del 29 de març del 1924, i lògicament no enrecordar-se de tot, es ben fàcil que us pugui explicar qualsevol anècdota o història de la seva vida. Sempre te un 'Hola' o 'Buenos días' per a tothom, ja siguis del poble o no.

Personalment us podria explicar moltes anècdotes de l'Encarna, però en aquests darrers anys n'hi ha unes que sempre em repeteix. Quan veu els meus fills em diu 'Parece mentira, quien te ha visto y quien te ve, con lo pequeño que eras y ahora mira, con tus niños que me recuerdan tanto a ti de chico'. També n'hi ha una altre que em diu sovint 'Eres a quien mas quiero en el pueblo, ven aquí y dame 2 besos', i la que em fa molta gràcia i aquesta me la diu des que sóc l'Alcalde; '¿José María dónde vas?', 'voy al Ayuntamiento Encarna', i ella em contesta; 'será al achochamiento' i ens posem a riure tots dos.

¿Encarna dónde naciste?

En la provincia de Granada, en un pueblo que se llama Zújar.

¿Te casaste en Granada o aquí en Torrent?

Me casé en Baza, que limita con Zújar, porque yo estaba en Baza sirviendo en una casa y Alfonso también estaba sirviendo en la misma casa con unos labradores, aunque vivíamos a parte. Alfonso estaba

harto de estar sirviendo y me dijo que si quería ir con él a vivir en casa de su madre, quién tenía un poco de paga de viudedad y de los chiquillos y todo, y esa paga era una buena ayuda en esos tiempos, y le constesté; 'vamos', y me fuí con Alfonso que yo tenía 16 años y él tenía 18, y allí estuvimos una temporada y luego compramos una cueva en Cúyar (de Baza), lucida igual que una casa, y nos casamos aprovechando que vinieron unos misioneros que casaban de balde (gratuitamente) a todos los que querían. Había mucha gente que vino de todos los pueblos vecinos y aprovecharon para casarse también.

¿Y cómo viniste aquí en Torrent?

El Alfonso se vino a trabajar, y en la que es nuestra casa aquí en Torrent vivía antes uno de Zújar, que le decían Santos. Pero primero nos vinimos a vivir en Ca la Quimeta, al lado de la carretera, que tenía un hermano que se llamaba Francisco y su hija, la Rosa, que tenía unos 6 ó 7 años cuando nosotros llegamos. La Quimeta era la catalana mas mala que he conocido en mi vida. Era muy mala para la criatura, su sobrina la Rosa.

Nos marchamos de la casa de la Quimeta porque Santos nos vendió, muy barata, mi actual casa. Antes de que compráramos la casa el comedor servía en ocasiones de cine para la gente del pueblo.

¿Y dónde trabajabas?

Yo iba a trabajar a Llafranc, cerca del faro, y iba andando hasta la estación y cogía una Sarfa (autocar) que me llevaba primero a Palafrugell y luego a Llafranc. He trabajado mucho.

¿Cuántos hijos tienes?

7, y tres años que estuve sin tener alguno, yo era muy joven.

¿Y los 7 nacieron en Torrent?

No, ninguno. Mi Ramón, mi Mercedes, mi Alfonso, mi Teresa, mi Diego, mi María y mi Fernando nacieron en Cúyar. A los pocos meses de nacer mi Fernando nos vinimos para Cataluña.

¿Y cómo lo hacías con los niños?

Se quedaba mi madre con ellos. Mi madre estaba con mi hermana que vivía en Pals, se venía una temporada aquí conmigo y luego se iba allí otra temporada con su hermana. Mi madre se llamaba María Arredondo Martínez y mi padre se llamaba Juan Ramón Martos García. Me acuerdo de mi madre y de mi padre. Mi padre se murió cuando tenía yo 5 años, y apenas lo conocí. Se murió de pulmonía creo yo.

¿Y de aquí Torrent que te acuerdas?

No mucho ahora, malo mas que bueno. De ir a trabajar a Llafranc y venirme andando hasta Palafrugell y luego aquí. Fueron años duros, y tan duros.

¿Y a tu edad comes de todo?

Hoy he comido puchero que lo hago yo. Yo hago de comer. Yo sé hacer guisado, potaje, olla. Lo que no se hacer son canalones y esas cosas, y te digo que más de cuatro cosas ya no puedo yo comer porque luego lo noto en el estómago. Tengo que comer cosas que sean flojas y de noche como muy poco.

Sé que eres muy refranera y de oraciones, ¿Cuál es el refrán que siempre le dices al Alfonso y que muchas veces te he oído decir?

Sí, he estado esta mañana con el Alfonso, y siempre le digo;

*Virgen María Bendita y pura,
te acompaño en la calle y en la amargura,
no ves mis llantos,
yo también madre mía padezco tanto.*

*He perdido la paz y la calma,
y en un valle de lágrimas vive mi alma,
por eso yo te pido que desde el cielo,
me mandes amorosos consuelos.*

*Mi corazón te llama, te necesita,
no me abandones nunca Virgen Bendita,
con el rosario quiero seguir contigo
hasta el Sagrario,
cuando yo en tus plantas lloro y me aflija,
muestra que eres mi madre y yo tu hija.*

Has visto !!!

Mi Mercedes la sabe y mi María también. Se lo he dicho 2 o 3 veces y la saben. Es una oración muy bonita. Yo se rezar y el Padre Nuestro (i el diu).

Yo tenía 13 años y estaba yo cuidando un chiquillo y había allí una tía de un señora que me dijo; 'niña, quieres que te enseñe una oración', me la dijo y hasta el día de hoy todas las noches cuando me acuesto la digo y al Alfonso también se la digo.

Pues muy bien Encarna, muchas gracias, me ha hecho mucha ilusión entrevistarte para la revista. A mí también, ¿y que dices que esto va a salir en el diario?

Nooo!!, que va a salir en la revista del pueblo. Ahhhh! pues muy bien muy bien. Ve con Dios.

Festa Major 2015

Com cada any el poble es va preparar per compartir bons moments i celebrar un any més la festa major.

Ball country la primera nit, amb la inigualable participació dels molts seguidors d'aquesta música, tant autòctons com visitants, que sempre animen la pista de ball en que es transforma la plaça del poble. Tot ben acompanyat per un servei d'entrepans calents i la sempre present barra que aquest any s'ha renovat i que cada cop és més professional! I si no guaiteu les imatges i veieu quina patxoca!

Dissabte bitlles (VIII campionat a Torrent) amb el tradicional pica-pica ofert per l'organització de la festa major un cop acabat el torneig. I per la nit ball fins la matinada! Diumenge al matí missa, i per la tarda activitats infantils (enguany amb un pallasso molt eixerit que feu participar a petits i grans), xocolatada sempre esperada, manualitats per la mainada i cloenda amb sardanes. Activitats per a tots els gustos.

Imatges d'un poble

Alumnes de Torrent al col·legi de Begur

Panoràmica de l'escola i els seus voltants, el 25 de febrer de 1977

Equip de voleibol escolar aleví, al curs 80-81

Carnaval, 19 de febrer de 1982

Acte d'inauguració del Pavelló Poliesportiu, el dia 14 de desembre de 1985

Alumnes de P5, amb la senyoreta Emília Garcia Aranda, que va fer practiques de 3r de Magisteri a l'escola durant els mesos de febrer-març de 1990

Alumnes de 4t amb la seva mestra, Catalina Prats. Curs 95-96

Alumnes de vuitè a la Cercavila de la Festa de Carnestoltes

Grup de 8è esperant el tren per anar de colònies a l'Espluga de Francolí (Conca de Barberà)

La classe de la senyoreta Anna Vázquez. Curs 78-79

Font de les fotos: Llibre "20è Aniversari de l'Escola Pública Doctor Arruga - Begur 1976-1996", de Maria Salvador Calzada i Antoni Bonfill Plana

Bolets verinosos i d'altres pocs coneguts

per Joan Serra Coll

En arribar la tardor, si el temps hi acompanya i ha plogut amb generositat, els boscos s'emplenen dels mil perfums d'herbes i de fulles seques en descomposició i la saó de la terra treu de la fullaraca emanacions de ferments covats i acres. La rosada de la nit, posa a sobre de la molsa esponjosa i vellutada un tel d'humitat. Temps de bolets.

Sembla que era ahir i ja tornem a barrenquejar pels mateixos paratges, cada vegada més embardissats després de la nevada de l'any 2010. Els anys no passen en va, els corriols es van perdent i cada cop és de més mal trescar i orientar-se. Això fa que algunes vegades ens mirem de reüll alguna carena o rierol que caldria travessar i ens ho deixem córrer.

A la tardor-hivern de l'any passat vaig sortit a caçar bolets, encara que això de caçar, en alguns llocs ho troben mal dit, ells en diuen buscar, cercar agafar o collir, però vet aquí que TV3 fa un programa anomenat "Caçadors de bolets", cosa que ens ve a donar raó als boletaires de l'Empordà Petit.

Vaig sortit a caçar bolets cap els revols de Torrent i per curiositat em vaig dedicat a collir les espècies menys conegudes i àdhuc les verinoses, per després poder-ne parlar.

Encara que els bolets "dolents" ningú els cull, és més difícil de trobar-los del que sembla. Amb algunes espècies no comestibles, solament hi ensopegues quan no les busques i d'altres es fan en llocs molt determinats i a vegades impensats. Això fa que amb un amic hàgim passat tot el dia tresquejant pels boscos dels voltants del mas Sureda.

TROMPETES

Els de més mal trobar van ésser les **Trompetes de la mort**.

L'organ esporífer d'aquest bolet, és en forma de trompa de

3 o 4 cm de diàmetre de color negros, té el tacte del cuir girat i creix bé per les suredes, fa petis ramells de quatre o cinc unitats. És un bolets molt buscat pel Pirineu i els francesos el tenen en gran estima. És comestible.

Pel voltants de la barraca d'en Guitart en "Joan de la pipa" ja al terme de Peratallada, hi vaig trobar un **Mataparent**, d'un groc amarronat fàcil de confondre amb un sureny, té el peu curt i rebassut i quan és sec agafa un tó marronós i al tocar-lo o tallar-lo es torna blavós. No és comestible.

En atravesar una riera, vaig collir uns quants **Barretets**. Aquest bolet té la carn blanca i el barret replegat irregularment en forma d'orella, el peu és gruixut amb solcs profunds i es fa en llocs humits. És comestible.

BARRETETS

Més amunt vaig ensopegar amb dos exemplars de **Reig bord** (*Amanita muscaria*) que sembla un reig, però es diferencia d'ell per estar mancat d'aquella part carnosa i blanca que envolta el peu del reig, a més les costelletes i el peu són de color blanc en comptes de groc. El barretet del reig bord de to taronjat, té unes plaques blanques que el delaten com a espècie que pot provocar intoxicacions greus i àdhuc mortals perquè conté un alcaloide

REIG BORD

molt actiu, la muscarina, origen de la seva toxicitat. Els símptomes típics de la ingestió de reigs bords són trastorns gastrointestinals, vòmits, diarrees, embriaguesa, al·lucinacions i finalment son. El barretet posat en un recipient amb llet, ha estat molt utilitzat a l'Europa central per eliminar les mosques, d'aquí que aquest bolet sigui anomenat en diferents idiomes "Matamosques".

En un clap de suros de vora d'un camí, he collit una dotzena de **Candeles** i de **Pets de llop**. Les candeles són uns bolets agariacs que es troben a les soques dels brucs, són comestibles però poc apreciades, quan són tendres són de color groc, al fer-se velles s'arrugen i semblen una figa seca. El Pet de llop (que no té res a veure amb el sant), és un fong de la família de les licoperdàcies, i tant viu en els boscos com en els camps rics en humus, el cos fructífer, és un bolet en forma de bola, sense cama, quan és tendre és blanc i groc quan és vell; en reventar allibera un polsim de color terrós. No és tòxic, però tampoc comestible.

PALOMIDA

A tocar l'ermita de Sant Llop, vaig trobar unes **Palomides**, d'uns 20 cm. d'alçada amb el peu alt i esbelt, tenen la base gruixuda formada per bulb i anell doble. Tenen el barret primer en forma de porra, després s'esten, amb escames de color marró. Les làmimes són gruixudes i la carn blanca. És un bolet de bona qualitat malgrat que la gent no el sol collir.

A la vora d'un camí a tocar la casa del "Clic", he ensopegat amb **L'agaricus Silvaticus** o **xampinyons bosquetans**, tenen el barret blanc o marro-nós, lleugerament fibrós i escamós, les làmimes tendres són un xic rosades, després es tornen negres.

En néixer duen un vel que envolta el carpòfor, que després es trenca i es desprén. Es fan en soterranis durant tot l'any a uns determinats graus de temperatura i d'humitat.

Hem passat tot el dia sense trobar cap **Farinera borda** o sigui **Amanita Phalloides**, però com que és el bolet més verinós del bosc, mortal sense remei, crec convenient fer-ne una descripció per tal l'alertar als boletaires poc experimentats.

FARINERA BORDA

Aquest bolet esclata d'un ou semblant al del reig, d'adult fa uns 12 cmt. d'alçada i 10 de diàmetre, amb el barret estès de color verd oliva i el marge una mica més clar, làmines blanques ombrejades del color del barret. Peu una mica més clar, voltat d'un gros anell blanc, és flàccid amb un bulb tou i blanc, la carn és tova, blanca i verdosa per sota. Generalment es fan per boscos humits.

Recordo que no fa masses anys, un veí de Llofriu de nom Josep Roger va morir enverinat per l'ingesta d'aquest bolet.

Potser pensaran que no valia pas la pena de fer tota aquesta caminada per haver-los que llençar després, però si algú en pot treure algun profit, hem donaré per satisfet.

Per ésser franc, he de dir que els bolets bons, els menjables, els portava en un altre cistell.

La Castanyada

Lokal-Konya.com

Hem triomfat!!! Ja tenim castanyes i moniatus

Com em cuido!!!

No hi ha maneres d'encertar!

Que se'ns emporten l'artista!!!

Restes d'un naufragi a la riera de Torrent

Lokal-Konya.com

Qui quedarà sense cadira?

Ens han enganxat. Ja ni el el campanar estem tranquils

Aquest costelló per a mi! Qui no corre, vola!!!

Eppp!!! Que les castanyes són més amunt!!!

D'això se'n diu fer tasques de manteniment municipal

VI Trobada d'antics alumnes de Torrent

I més Country

Després de l'habitual parèntesi estiuenc, han tornat les classes d'ensenyament i perfeccionament a les dependències d'el polivalent. La professora Lola, de La Bisbal, continua amb les tasques docents amb l'alumnat habitual i d'altres debutants que han volgut iniciar-se en aquesta disciplina, una dotzena entre tots.

Els vespres dels divendres a partir de les 9 és cita obligada, amb la finalitat d'aprendre nous balls, noves passes i arrodonir-ne perfeccionaments els més avançats. Amb la llista oberta, això sí, per acollir noves incorporacions.

Oficis que s'han perdut: El batre

per Miquel Llenas Janoher

El batre. Un dels oficis més vells, és una manera de definir aquesta tasca de pagès ja desapareguda i podríem dir amb tota certesa que es considera un ofici desplaçat pel progrés, que juntament amb les seves especialitats annexes també s'ha perdut.

Ametllers, oliveres i altres espècies fruíteres, de tota la vida que s'havien batut, però de molt temps ençà aquesta feina es fa mitjançant sofisticats procediments mecànics vibratoris que consisteixen en sacsejar l'arbre de manera impenitent sense requerir l'execució directa de l'esforç humà.

De fa segles, s'ha hagut de batre el blat per menjar pa, rudimentàriament en els seus inicis, amb les mans o mitjançant batolles i més tard a l'era, amb animals, aquesta tasca s'havia anat desenvolupant com tantes altres sense presses. El trill inventat ja de segles enrere, abans de l'era del ferro, consistia en una fusta ampla amb pedres encastades que enganxat darrera l'animal anava donant voltes a l'era, el procés era més ràpid i feia que la palla quedés més batuda, no cal dir que aquest sistema també va tenir la seva evolució fins a l'arribada dels anys vint que varen començar a funcionar les primeres màquines de batre.

L'invent en qüestió

La màquina de batre la va inventar Juan Bautista Instilart, un francès d'origen basc procedent de l'agrícola població de Macaye, a la campinya francesa, enclavada als baixos Pirineus i que arribà a l'Argentina l'any 1877 de la mà d'un familiar quan només tenia 10 anys. Des de ben jove que el cap li barrinava per simplificar les tasques del camp, ja que ell venia del món rural, era fill d'agricultors. A l'Argentina, havent desenvolupat afers comptables des dels seus inicis laborals, ho abandonà per iniciar-se com a maquinista en les màquines de batre estàtiques de vapor. Va ser l'any 1898, quan instal·lat a la ciutat de Tres Arroyos, muntà un taller de reparació i recanvis per abastir les necessitats tècniques d'aquells pesats artefactes. La seva idea, però, consistia a construir una màquina de batre diferent, relativament lleugera, mòbil, transportable i, sobretot, de funcionament totalment mecànic, i, pels vols del 1900, ja va obtenir els primers resultats.

Home de gran enginy i de trajectòria prolífica va inventar i construir tota mena de maquinària

com les màquines de sulfatar blat, classificadores de llavors, serres per tallar llenya i molins de vent, però l'invent estrella, en fou un altre de molt més senzill i que materialitzà durant la Primera Guerra Mundial: la cuina econòmica.

La cuina econòmica

Gràcies a la frenètica activitat de la seva indústria, s'adonà que li sortien un munt de retalls de ferro i planxa que no s'aprofitaven. Corria una època magra, va creure, doncs, que l'esmentada cuina podia ser de gran ajut a les llars i no dubtà a posar en pràctica la idea, començant a construir-ne algunes unitats, primer a títol de prova i ben aviat a plena dedicació. Va ser així que, l'any 1915, llançava al mercat la revolucionària cuina econòmica, assolint un èxit mundial rotund que va superar de llarg el de la màquina de batre i totes les seves creacions.

Juan Bautista Instilart, inventor, industrial, filantrop i benefactor, va morir el 26 de juny de 1934 a Tres Arroyos, tenia 66 anys i estava en plena activitat creativa.

L'any 1786, Andrew Meikle (1719-1811), enginyer mecànic escocès i constructor de molins de vent, havia estat el precursor de les màquines de batre, a ell se li deuen les pesades màquines estàtiques, amb vapor com a sistema motriu, molt rudimentàries i amb resultats lents i pesats.

La màquina de batre

Va ser un invent que, tenint en compte els mitjans disponibles de l'època, ja gaudia d'una certa sofisticació i complexitat mecànica on hi eren combinats tot un reguitzell d'elements mòbils, rotatius i vibratoris que anaven muntats sobre una estructura de fusta que feia de xassis alhora. Amb rodes de carro en els seus inicis, es va anar innovant amb el pas dels anys i funcionava mitjançant una corretja de cuir ample i llarga que rebia la motricitat del tractor, el qual disposava d'una politja externa pensada específicament per aquests afers auxiliars. Val a dir que el tractor servia també per remolcar la màquina i així fer-ne els desplaçaments per anar d'una casa a l'altra. Per aquests rodals les marques de màquines de batre més conegudes eren les franceses Champion, les Ajuria, i les Batlle, aquestes últimes les construïen a Torroella de Montgrí. Una altra marca també de cert renom van ser les Avellana fabricades a Figueres. De fet, però, tot i la seva proximitat de fabricació, a la província de Girona acabada la guerra i ja ben entrats els anys quaranta n'hi havia molt poques de màquines de batre, fet pel qual quan s'arribava el moment de plena campanya no dona-

ven l'abast. I malgrat tot, en determinats indrets hi havia excepcions; masos llunyans o aïllats d'accés restringit o difícil, havien de continuar batent amb el bestiar perquè la màquina no hi volia anar o en alguns rodals de la comarca d'Osona que fins pels volts del 1962 no van tenir carretera.

La plenitud de les màquines de batre, però va ser a les dècades dels cinquanta i seixanta, llavors sí que gairebé tothom batia amb màquina, i, cal ressaltar que es va acabar la tranquil·litat laboral de què gaudia com tants d'altres aquest antic ofici. Arribaren les presses, l'augment considerable de la pols i la fressa, molta fressa, però s'havia deixat enrere el fer voltar els animals a l'era i l'agafar-s'ho tranquil·lament i a la fresca.

Una vegada la màquina era aposentada al lloc i ben falcada, el tractorista untava amb el sitrell d'oli totes les parts mòbils, reomplia a vessar el dipòsit de combustible, encarava frontalment el tractor amb una alineació més o menys ben entrescada de les politges, col·locava la corretja creuada i, poc a poc, l'anava tensant fent enrere el tractor, i una vegada embragat el sistema, ja no s'hi valia a badar, tot rodava, començava la feina en cadena. Cada individu tenia la seva tasca assignada, els uns des de dalt la garbera anaven tirant garbes, que uns altres transportaven cap a la màquina on hi havia el que amb un ganivet anava tallant els cordills, si s'havia segat amb lligadora (màquina segadora que alhora lligava les garbes) o desfent els nusos de la lligadura si s'havia segat a mà. Tot seguit es donaven les garbes al que hi havia a dalt la màquina i aquest tenia la feina d'introduir-les a dins de l'embocador i, entretant, la palla sortia pel tub amb una alegria de mil dimonis i els sacs que embocats a la màquina s'anaven omplint de gra es traslladaven a collibè cap al graner o al carro si aquest quedava llunyà, i tot això sense perdre pistonada. Una màquina de batre amb bon blat i que ragés molt, arribava a fer un sac per minut, això es traduïa en uns 3600 kg. de gra per hora.

Sempre vaig sentir a dir que, per fer funcionar bé una màquina de batre grossa, eren necessaris de 13 a 15 homes, l'un era el tractorista, que era qui ho controlava tot, dos especialistes més per desgranar, un altre al control del tub, i dalt la paller, un oficial i un ajudant i la resta per acostar les garbes i treure els sacs de gra.

S'acabava de revolucionar el sistema, i mai més en aquesta feina ja ningú no es va poder encantar, el del tub havia de repartir constantment i de manera directe la palla damunt la paller, que els altres dos "paieters", forques en mà, col·locaven en bon assentament i distribució tot voltant dels pals, a fi de que

pugessin les bandes per igual i, entretant, la màquina no parava ni un moment, era allò del dóna-me'n dóna-me'n, així que la cosa es complicà i de quina manera. Es treballava a coll ple, com se solia dir, i sense parar fins acabar.

L'àpat

Quant ja tot era batut, els sacs a dins i la brigada havia passat pel safareig o la dutxa en cas d'haver-n'hi, perquè llavors no tothom tenia dutxa i la màquina enganxada novament al tractor a punt de marxa. Tot aquest enrenou, tenia la seva recompensa, es celebrava un àpat talment de festa major, l'àpat del batre, era el sùmmum final que podia ser dinar berenar o berenar sopar. Es parava la taula llarga a la sala gran o sota la fresca de l'ombrera de la parra, on s'estava més fresc i l'àpat era pantagruèlic. A la cuina l'activitat també era frenètica, tant se val, era plena de gent, de veïnes i família, que funcionaven com els millors hostals, a les cases de rem, el batre no s'enllestia pas en un sol dia, hi havia moltes vesanes. Val a dir que aquests àpats se celebraven amb una certa solemnitat, fins i tot solien convidar per la ocasió alguna força viva, d'aquelles que a taula no deixen res per verd i, sobretot, perquè calia estar-hi bé. Es triava per rostir el millor aviram del galliner, s'esterrossava el millor de l'hort. Amb unes amanides que no les saltava un gitano i dels "platillus", no en parlem. Cistells de vi, "gracioses" i altres beures, restaven immòbils en fresc a baix el pou esperant el gran moment de ser pujats corriola amunt. La millor fruita per postres i en alguns casos es confeccionava per la ocasió algun braç de gitano de crema o alguna coca dolça, ja que els ous tampoc no s'havien d'estalviar. Amb vi ranci, moscatell i la millor mistela, es regava també aquella caps de llauna de contingut important de galetes de can Graupera de La Bisbal, moltes d'elles embolicades amb paper de cel.lofana i que era netejada al primer assalt, ja que amb prou feines arribava tocar a la taula.

Encara que de barretina, no hi faltava cafè ni roquill, ni copa ni puro, ni la gasosa fresca per si algú volia fer un soldat i gresca, molta gresca, perquè la majoria era joventut. La gana ja era capítol a part i el cansament restava oblidat fins agafar el coixí. I val a dir que d'aquestes fetes més d'un casament en va sortir, tant se val, a pagès sempre hi solia haver alguna pubilla per merèixer, que era ullada a la primera de canvi i es que el batre, se solia acomiadar amb una festa, esperada i ben digna de record.

Aquí a L'Empordà petit, la campanya del batre començava a mitjan juny, continuant pel Gironès i la Selva fins a finals de mes; pels vols de Sant Pere moltes màquines se n'anaven cap a Osona i La Cerdanya

fins acabar la campanya, que solia ser per les engires o a final de la segona quinzena d'agost. D'altres propietaris de màquines més agosarats, anaven a Amposta i València a batre arròs. En aquesta època ja les màquines anaven calçades amb pneumàtics de goma.

A la dècada dels anys seixanta, procedents d'Alemanya, arribaren les primeres màquines recol.lectores, "cosetxadores", que ho feien tot d'una passada amb només dos homes i amb molta més rapidesa, i aquí començà una altra revolució, molt més important i significativa que la de la màquina de batre, tot i que, per alguns, acollida amb un cert escepticisme, ja que no acabaven de veure clar el funcionament d'aquell nou artilugi i preferien continuar batent amb la màquina tradicional.

A Torrent, on aleshores l'activitat agrícola, gaudia de bona salut, se solia batre principalment amb les màquines d'en Llucià i el Negre de Pals o la màquina d'en Lauro de Palafrugell, la qual, si no vaig errat, posteriorment fou adquirida per en Xicu Pannon, que amb el seu tradicional LANZ va ser-ne l'últim bastió local en aquesta l'activitat.

La "cosetxadora" (dècada dels seixanta)

Sortosament la nova eina recol.lectora va ser ben rebuda i ben aviat va fer-se el seu lloc deixant l'anterior sistema relegat a les pàgines de la història. Això succeïa en uns moments força crítics del sector en què, val a dir, ja començava a ser difícil trobar gent que volgués anar amb la màquina de batre, donat que aquesta feina volia joventut i aquests, laboralment, encetaven un altre rol. Les recol.lectores eren el futur i són el present.

La tecnologia alemanya, sosté el lideratge d'aquestes eines i cal remarcar a títol informatiu que la "cosetxadora" més gran del món, actualment es la CLAAS Lexion 780, equipada amb motor Mercedes Benz OM.502, encara que hi ha algun model que munta mecàniques americanes CATERPILLAR i amb una amplada de plataforma de 13,5 metres. Aquests monstres l'any 2012 van debutar a L'Argentina on actualment continuen operant en aquelles vastes planúries de cereals de grans extensions.

Aplec de Santa Llúcia

Fets i gent

El sedàs

Em dic Anna, vaig néixer a Palafrugell i vaig venir a viure a Torrent quan tenia 14 anys. Abans sempre havia estat vinculada al poble perquè el meu pare és fill de Torrent i hi fa de ferrer. De ben petita vaig començar a tocar el violoncel i de seguida vaig tenir clar que em volia dedicar a la música. Quan va arribar el moment em vaig traslladar a Palma de Mallorca per estudiar la carrera de violoncel. Actualment visc a Palafrugell i treballo a l'Escola de Música on faig classes de violoncel, sensibilització i llenguatge musical. També continuo estudiant ja que estic cursant un màster en interpretació musical a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

NOM COMPLET:

Anna Caner Martínez

ESTAT CIVIL:

Soltera

LLOC I DATA DE NAIXEMENT:Palafrugell, 21 d'octubre
de 1988**QUE T'AGRADA DE TORRENT?**

La tranquil.litat

QUE NO T'AGRADA DE TORRENT?

Que has d'agafar el cotxe per tot

ZODÍAC: Balança**UNA QUALITAT:** perseverant**UN DEFECTE:** tímida**UNA ALEGRIA:** viatjar**UN NÚMERO:** el 4**UNA FLOR:** l'orquídia**UN ARBRE:** el desmai**UN OCELL:** les orenetes**UN PEIX:** julivia**UN COLOR:** el vermell**UN PLAT:** el rostit**UNA BEGUDA:** el cafè amb llet**UN LLOC PER VIURE:** Palma de Mallorca**CARN O PEIX:** Depèn**UN HEROI O UNA HEROÏNA:** Malala Yousafzai**UNA PEL·LÍCULA:** Cadena Perpètua**UN PROGRAMA DE TV:** Polònia**UNA REVISTA:** Scherzo**UN AUTOR I UN LLIBRE:** "La caiguda dels titans"
o qualsevol
de Ken Follett**UN MÚSIC:** Més d'un: Jean-Guien
Queyras com a violoncel.lista.
Més actual, Amy Winehouse**UN INSTRUMENT:** El violoncel**UN POETA:** Miquel Martí i Pol**UN ESPORT:** Sortir a córrer**UN POLÍTIC:** David Fernández**MAR O MUNTANYA:** Mar

El Llentiscle

butlletí de política municipal
Desembre 2015

DE TORRENT

Eleccions municipals a Torrent, 24 de maig

Cens	138	
Vots	114	82,61%
Nuls	1	
En blanc	4	

Josep Maria Ros Marull	CiU	85
Marc Geronès del Dedo	TxT-E	60
Marc Garcia Garrido	ERC-AM	56
Enric Caner Martínez	CiU	54
Emilia Gómez Ruiz	PSC-CP	49
Rosa Barrull Deulofeu	ERC-AM	32
Javier Martin Calderon	PP	1

Eleccions al Parlament de la Generalitat de Catalunya, 27S

Resultats a Torrent

Cens	136	
Vots	117	86,03%
Nuls	2	
En blanc	0	

Partit	Vots	%
JxSí	80	69,57
C's	13	11,30
CUP	8	6,96
PSC	6	5,22
CSQP	4	3,48

Resultats a Catalunya

Eleccions Generals, 20D

Resultats a Torrent

Cens	137	
Vots	105	77%
Nuls	0	
En blanc	2	

Partit	Vots
DL	31
En Comú Podem	23
ERC	21
C's	14
PSC-PSOE	8
PP	3
Partit animalista-PACMA	3

Resultats a Espanya

9N - Dret a decidir

El 15 d'octubre els Alcaldes de Begur, Pals, Regencós i Torrent es van desplaçar junts a Barcelona davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per donar suport amb més de 400 Alcaldes catalans als imputats pel 9N, en defensa d'un procés per l'exercici del dret a decidir sobre el futur de Catalunya.

Informació general d'acords del ple, comunicacions, propostes i reunions

Febrer

- L'Escola Doctor Arruga de Begur, ha sol·licitat a aquest Ajuntament un ajut de 72,00 €/nen (648,00 €) de Torrent matriculat en aquesta escola pel present exercici.

Atesa la voluntat d'aquest Ajuntament de col·laborar amb l'Escola Doctor Arruga, i per tal de contribuir a garantir la continuïtat en la qualitat de l'ensenyament de l'Escola, s'atorga a l'Escola Doctor Arruga de Begur una subvenció de 1.500,00 € per contribuir a la qualitat de l'ensenyament de l'Escola.

- S'atorga a la Mancomunitat Intermunicipal dels Ajuntaments de Palafrugell, Begur, Pals, Regencós i Torrent, la sol·licitud de llicència d'obres per a la millora de l'accés a l'Estació de tractament d'aigua potable (ETAP) de Torrent i la continuïtat amb el camí de Pals, segons projecte tècnic i resta de documentació presentada.

Les obres com a exemptes de ser subjectes a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, en aplicació de l'article 100.2 del Real Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, pel que s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les bases de règim local, així com de la taxa per l'atorgament de llicències urbanística.

- Es ratifica l'aprovació inicial de la modificació de l'article 14 dels Estatuts rectors del Consorci de les Gavarres, aprovada pel Consell Plenari del Consorci el 16 de desembre de 2014.

- S'aprova inicialment, i en el cas que no es presentin reclamacions ni alegacions definitivament, la modificació dels estatuts del Consorci Localret.

- S'estima parcialment el recurs de reposició interposat per SEITEC SL, contra l'acord del Ple de l'Ajuntament de 20 de novembre de 2014, pel que s'adjudica a l'empresa Rubau Tarrés SAU el contracte d'obres per a l'execució conjunta de les obres de Renovació de la canonada d'aigua potable a la Plaça Major i Carrer Canal i de Renovació i millora de serveis als carrers Placeta i Església, en el sentit de que l'oferta econòmicament més avantatjosa ha de considerar-se la presentada per l'empresa SEITEC SL, per ser la del preu més baix ofert.

Es deixa l'acord núm. 3, del Ple de l'Ajuntament de data 14 d'octubre en els seus paràgrafs, primer, segon, tercer i quart, pels quals es declarava l'oferta de l'empresa Rubau Tarrés SAU, com la que havia presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa i se li requeria aportar la documentació adient per adjudicar-li les obres.

Es declara com a oferta econòmicament més avantatjosa de les presentades, a la de l'empresa SEITEC SL, per un import de 280.538,11 €.

- S'acorda suspendre les obres d'urbanització del SAU 2 Els Trullars de Torrent, realitzades per l'empresa MACARAL, SA. L'empresa responsable del manteniment de l'enllumenat públic ha fet constar que cal fer algunes actuacions per tal de que les instal·lacions compleixin amb les normatives vigents.

Abril

- S'aprova inicialment la modificació dels Estatuts del Consorci de les Vies Verdes de Girona en els articles 3 naturalesa, 8 consell executiu, 10 gerència, 32 separació del Consorci i 33 dissolució.

- S'aprova el Pla de Seguretat i Salut de les obres de Renovació de la canonada d'aigua potable a la Plaça Major i Carrer Canal i de Renovació i millora de serveis als carrers Placeta i Església, presentat per l'empresa SEITEC SL.

- S'aprova l'esmena a l'acta de les operacions de delimitació entre els termes municipals de Palau-sator i Torrent. redactada i signada pels membres respectius de les comissions municipals de delimitació, en data 31 d'octubre de 2014.

- En data 15 d'abril de 2013 es va formalitzar entre el Consell Comarcal del Baix Empordà i l'Ajuntament de Torrent, el conveni per a la prestació dels serveis de recollida i acollida d'animals abandonats al municipi.

En la clàusula tercera del conveni s'acordava que l'Ajuntament de Torrent abonaria al Consell Comarcal del Baix Empordà, per la prestació d'aquests serveis, 300,00 € anuals, que inclouen la recollida de dos animals i, a partir del tercer animal, s'abonaria 250,00 € per cada servei.

Degut al nombre d'animals recollits als últims mesos per ambdues parts es considera modificar les condicions econòmiques del conveni i per tant s'ha proposat formalitzar un addenda que estableixi una tarifa de 593,08 € anuals, amb independència del nombre d'animals que es recullin.

- El secretari exposa que en compliment del que estableix l'article 26 de la vigent Llei Orgànica del Règim Electoral General, cal efectuar el sorteig, per nomenar els membres que hauran de formar part de Mesa Electoral el dia 24 de maig de 2014 amb motiu de la celebració de les Eleccions Locals.

Tot seguit es procedeix al sorteig mitjançant el programa informàtic CONOCE tramés per l'Institut Nacional d'Estadística.

Maig

- S'estableix que els propietaris de parcel·les urbanes i d'edificacions i instal·lacions aïllades determinades al plànol de delimitació són els subjectes obligats per la Llei 5/2003 a complir les determinacions d'aquesta respecte la prevenció d'incendis.

També que les parcel·les urbanes, edificacions i instal·lacions aïllades beneficiades per les franges de protecció són les que figuren dins dels sectors grafiats com a polígons obligats a protegir al plànol de delimitació i que llurs propietaris han de fer-se càrrec de les despeses derivades de l'obertura i manteniment de les franges de protecció de que es beneficien.

Juny

- A Torrent a dia tretze de juny de 2015 a les deu hores, a la Sala de Sessions de la Casa Consistorial, compareixen, d'acord amb els articles 195 de la Llei Orgànica 5/85 de 19 de juny, del règim electoral general i 37.1 del Reglament d'Organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, els senyors,

Josep Maria Ros Marull, per Convergència i Unió
Enric Caner Martínez, per Convergència i Unió.
Emilia Gómez Ruiz, per Partit dels Socialistes de Catalunya – Candidatura de Progrés.

Marc Garcia i Garrido, per Esquerra Republicana de Catalunya .- Acord Municipal.

Marc Geronès del Dedo, per Torrent per Torrent – Entesa.

a l'objecte de celebrar la sessió extraordinària de constitució del nou Ajuntament de Torrent, tots ells regidors electes en les eleccions locals celebrades el 24 de maig de 2015.

Queda nomenat com a Alcalde, el senyor Josep Maria Ros Marull, per haver obtingut la majoria absoluta dels vots.

- Convocatòria adreçada als Alcaldes a la Delegació d'Hisenda de Girona amb el Gerent Territorial del Cadastre, Sr. Joan Mir Sala, per informar de les noves revisions cadastrals a finques de particulars i d'Ajuntaments.

Juliol

- Es nomena representant de la corporació a la Mancomunitat intermunicipal d'aigües dels ajuntaments de Palafrugell, Begur, Pals, Regencós i Tor-

rent al senyor regidor Marc Garcia i Garrido. Com a suplent es nomena al senyor Alcalde, Josep Maria Ros i Marull.

- Es nomena representant de la corporació a l'Agrupació de Defensa Forestal Gavarres Nord, al senyor regidor Marc Geronès del Dedo.

- Es nomena representant de la corporació al Consorci de les Gavarres al senyor regidor Marc Garcia i Garrido.

- Es nomena representant de la corporació al Consorci Localret al senyor regidor Enric Caner Martínez.

- Es nomena representant de la corporació a l'Associació Catalana de Municipis, al senyor alcalde Josep Maria Ros i Marull.

-Es nomena representant de la corporació a la Federació de Municipis de Catalunya, al senyor alcalde Josep Maria Ros i Marull.

-Es nomena representant de la corporació a l'Associació de Municipis per a la Independència, al senyor alcalde Josep Maria Ros i Marull.

-Es nomena al senyor regidor .Enric Caner Martínez tresorer de l'Ajuntament de Torrent

- D'acord amb el que disposa l'article 46.1 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat pel Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, l'alcalde dona compte al Ple del Decret 52/2015, de 18 de juny de 2011, pel qual es nomenen tinent d'alcalde els senyors regidors:

- Primer tinent d'alcalde: el senyor regidor Marc Geronès del Dedo.
- Segona tinent d'alcalde: la senyora regidora Emilia Gomez Ruiz.

- S'efectua a favor dels senyors regidors que es relacionen a continuació una delegació genèrica de les facultats de direcció i gestió de les Àrees que s'indica, sense que aquesta delegació comporti la facultat de dictar actes administratius:

- Àrea d'Ensenyament, Salut i Benestar Social, la senyora regidora Emilia Gomez Ruiz.
- Àrea d'Obres, Urbanisme i Medi Ambient, el senyor regidor Marc Garcia Garrido.
- Àrea de Cultura, Esports i Festes, el senyor regidor Marc Geronès del Dedo.
- Àrea d'Hisenda i Comunicació, el senyor regidor Enric Caner Martínez.
- Àrea de Governació i Serveis Municipals, el senyor alcalde, Josep Maria Ros Marull.

- Es proposa com a festes locals per a l'any 2016 al municipi de Torrent:

- 1- Dissabte 27 d'agost de 2016. Festa Major.
- 2- Dissabte 10 de desembre de 2016. Santa Llúcia.

Agost

- El secretari exposa que en compliment del que estableix l'article 26 de la vigent Llei Orgànica del Règim Electoral General, cal efectuar el sorteig, per nomenar els membres que hauran de formar part de Mesa Electoral el dia 27 de setembre de 2015 amb motiu de la celebració de les Eleccions al Parlament de Catalunya.

Tot seguit es procedeix al sorteig mitjançant el programa informàtic CONOCE tramés per l'Institut Nacional d'Estadística.

Setembre

- Vist que l'equip redactor LAND URBANISME I PROJECTES SLP ha redactat l'avanç del Pla d' Ordenació Urbanística Municipal de Torrent, així com el Programa de Participació Ciutadana.

En aquest avanç s'hi recull la documentació relacionada a l'article 106.2 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, és a dir els objectius i criteris generals del pla; una síntesi de les alternatives considerades i dels objectius i criteris urbanístics, ambientals o socials que justifiquen l'elecció de la proposta bàsica sotmesa a informació pública; la descripció de les característiques bàsiques de la proposta d'ordenació i com que l'instrument de planejament està sotmès a avaluació ambiental, també el document inicial estratègic (DIE).

Vist el Programa de Participació Ciutadana del referit POUM, que contempla les actuacions previstes durant la tramitació de l'instrument de planejament, en l'àmbit de la participació de tots els que hi estiguin interessats,

Vist el què disposen els articles 8, 53,3, 73-74, 86bis1a del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer i concordants del Reglament de la Llei d'Urbanisme aprovat per Decret 305/2006

El Ple, per unanimitat dels presents que representen la majoria absoluta dels seus membres, acorda:

S'aprova el Programa de Participació Ciutadana (PPC) a aplicar durant el procés de tramitació del Pla d'Ordenació urbanística Municipal de Torrent, per tal de garantir els drets d'iniciativa, informació i participació.

Es disposa la tramitació de l'avanç de planejament del Pla d'Ordenació urbanística Municipal de Torrent que conté els documents de diagnòsi urbanística i d'anàlisi ambiental preliminars.

Es tramet una còpia de l'Avanç de planejament del Pla d'ordenació urbanística Municipal de Torrent amb inclusió del document inicial estratègic (DIE) a l'oficina Territorial d'avaluació ambiental (OTAA) dels Serveis Territorials del Departament de Territori i Sostenibilitat per tal que n'emeti el document de referència, previst per l'article 86 bis del Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost i l'article 20 de la Llei 6/2009, i als Serveis Territorials d'Urbanisme de Girona del Departament de Territori i Sostenibilitat per tal que n'emeti l'informe urbanístic i territorial previst per la disposició addicional cinquena de la Llei 6/2009.

Es faculta tan àmpliament com en dret es permeti l'Alcaldia perquè en nom i representació d'aquest Ajuntament impulsi, gestioni i dinamitzi la realització de les actuacions necessàries per al compliment de l'Avanç de planejament del POUM, i també per tal que formalitzi i signi quants documents siguin necessaris a tal efecte.

S'exposa a informació pública l'Avanç del Pla d'ordenació urbanística Municipal de Torrent, el Document inicial estratègic i el Programa de participació ciutadana durant el termini de 2 mesos, a comptar de l'endemà de la darrera publicació del present acord al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), al Butlletí Oficial de la Província de Girona (BOP), al diari el Punt avui, al Diari de Girona, al tauler d'anuncis municipals i a la pàgina web municipal www.torrent.cat, als efectes que totes aquelles persones interessades puguin presentar suggeriments, al·legacions, alternatives i propostes que considerin oportunes, les quals podran ser presentades al Registre General de l'ajuntament.

- Es nomena al senyor Josep Maria Ros i Marull com a representant de l'Ajuntament en el Consorci de les Vies Verdes.

Novembre

- S'aprova la proposta del conveni de col.laboració entre el Consell Comarcal del Baix Empordà i els ajuntaments de Begur, Mont-ras, Regencós i Torrent, per al traspàs de les competències municipals de serveis socials bàsics d'atenció primària.

- S'aprova les bases reguladores per a la concessió d'ajuts als veïns de Torrent, destinats a cobrir la diferència entre la prestació reconeguda pels anys anterior i l'import que estan percebut durant aquest any.

- L'Ajuntament de Torrent està contractant les obres de "Pavimentació d'un tram del camí públic de Torrent a Regencós en el sector de la Bruguera". Es delega en el senyor alcalde de l'Ajuntament per tal de que a la vista de la documentació que presentin les empreses i previs els informes tècnics i jurídics que correspongui, formuli l'adjudicació de la contractació.

- L'Alcalde juntament amb el secretari, el tècnic de l'Ajuntament i l'Enginyer Bartomeu Soley es reuneixen a Barcelona amb el Director General de Carreteres de Catalunya, el Sr. Francesc Xavier Flores.

L'Alcalde sol.licita, un cop més, al Director General de Carreteres que es subvencioni la totalitat del cost de la construcció de la rotonda prevista a l'entrada del poble de Torrent per la GI-652.

L'Alcalde també remarca la perillositat de gairebé tot el tram de la GI-652. A primera hora del mateix dia de la reunió es va produir un accident, sense ferits, en el revolt del Mas Oller.

El Director General ha comentat que en aquest context de crisi econòmica que ja fa temps que dura és pràcticament impossible que es pugui subvencionar el 100 % de l'obra, inclús ni una part del seu cost.

El Director General es compromet a buscar una altre via de solució per poder executar la rotonda a partir d'un conveni en què l'Ajuntament avançaria el cost de l'obra.

El Sr. Flores ha emplaçat a l'Alcalde a una nova i última reunió a Barcelona el gener de 2016 per ja decidir definitivament com es gestionarà la construcció de la rotonda.

Desembre

- S'envia carta on s'informa al Bisbat de Girona que properament tornarem a celebrar l'Aplec de Santa Llúcia, i, com ja ha succeït en els últims anys, s'haurà de celebrar l'Ofici Solemne de l'aplec a l'exterior de l'ermita de Sant Llop, degut al mal estat en què es troba l'edifici i al perill que això comporta.

Des de l'any 2009, en què se'ls va informar per primera vegada, i fins a data d'avui, l'Ajuntament ha advertit al Bisbat d'aquesta situació en reiterades ocasions i, a hores d'ara, només s'han realitzat unes petites actuacions, que van tenir lloc durant el mes de novembre de l'any 2012, per tal de realitzar unes mínimes reparacions i fer unes comprovacions sobre l'estat de l'estructura.

A dia d'avui, doncs, no tenim coneixement que s'hagi efectuat cap altra actuació a l'ermita, per la qual cosa, tinc a bé demanar-li que ens informin de les gestions efectuades o bé si tenen pensat dur a terme algun tipus d'actuació a l'edifici, atès el mal estat en què es troba, el perill que suposa i el fet que, si no s'actua amb celeritat, podem arribar a perdre un patrimoni molt estimat per tots els veïns de Torrent.

Obres, manteniment i d'altres millores

Aquest any s'han iniciat moltes obres de millora a carrers del nucli, consistents bàsicament amb l'eliminació de cablejat aeri i posterior soterrament dels serveis de telefonia, electricitat en baixa (particulars) i enllumenat públic, noves canonades d'aigua potable, renovació i millora de canonada de clavegueram, substitució de paviment, modificació de les pendents dels carrers, ...

També ha quedat enllestit els trams pendents de la vorera de la carretera de Sant Feliu de Boada, amb el soterrament de línies de serveis i noves canonades de pluvials i clavegueram.

I per últim, la millora de l'accés a l'ETAP, tant per vehicles motoritzats com per ciclistes i peatons que travessen la carretera GI-652, com també millorar l'entrada a l'edifici de l'ETAP.

QUADRE DE FINANÇAMENT DE LES OBRES

Obres 2015 Títol de l'actuació	Pressupost de licitació	Pressupost d'adjudicació	Subvenció	Ajuntament de Torrent
Renovació de la canonada d'aigua potable a la Plaça Major i Carrer Canal	226.330,84	158.431,58	0	158.431,58
Renovació i millora de serveis als carrers Placeta i Església	174.437,92	122.106,53	76.579,92	45.526,61
Construcció vorera entrada a Torrent (tram 1) Carretera de Sant Feliu de Boada	51.590,34	38.716,49	23.080,05	15.636,44
Construcció vorera, entubat cuneta i soterrament cablejat aeri des de l'inici del Clot Solé fins a la riera de Torrent (tram 2) Carretera de Sant Feliu de Boada	43.086,96	32.315,22	20.176,00	12.139,22
Construcció vorera entrada a Torrent (trams 3 i 4) Carretera de Sant Feliu de Boada	50.841,34	38.131,01	0	38.131,01
Projecte constructiu per la millora de l'accés a l'ETAP i la continuïtat del camí de Pals	29.354,67	25.370,82 + 14.945,07 (millores)	40.315,89	0
TOTALS	575.642,07	430.016,72	160.151,86	269.864,86

Plaça Major

Carrer Canal

Carrer Placeta

Carrer Església

Obres per millorar l'accés a l'ETAP i també per als vehicles motoritzats i ciclistes

Vorera Ctra. Sant Feliu de Boada

Tram Carrer Canal - Carrer Tomàs Coll

Tram Plaça Major - Clot Solé - Ctra GI652

Restauració bancs de la Plaça Major i del parc infantil

Construcció d'invornals al carrer Clot Solé i Camí Fondo

Ampliació de baranes per a una millor seguretat

Retirada de cablejat aeri d'enllumenat públic al carrer del Pla

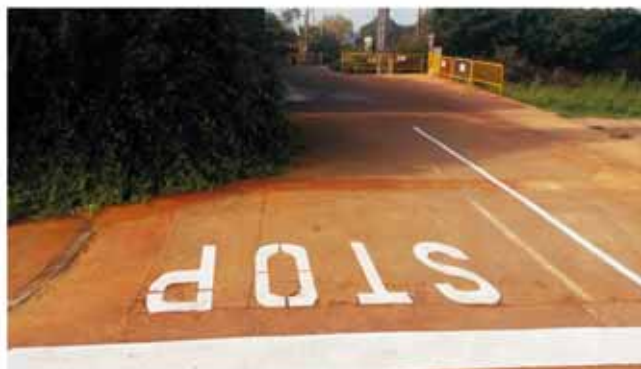
Pintura i manteniment de baranes

Col·locació de testos al carrer Tomàs Coll

Pintura senyalització viària a tota la carretera de Sant Feliu de Boada i cruïlles

Neteja de l'entorn dels contenidors d'escombraries

Altres

Captura de coloms

Des de principi d'any s'han realitzat uns treballs, per part d'una empresa de Sant Salvador de Guardiola, de manteniment, control i captura de coloms en el campanar de l'Església Parroquial de Sant Vicenç a través d'una gàbia i en múltiples captures, aconseguint un total de gairebé 200 coloms capturats.

53 d'aquests coloms s'han utilitzat com aliment en un centre de cria de falcons de Lleida, abans però, han passat un exhaustiu control veterinari amb la corresponent quarantena. El 50 % d'aquests coloms s'han sacrificat segons la normativa vigent, i la resta s'han deixat en voladors especials de 30 metres d'alçada, necessaris perquè els falcons desenvolupin de manera natural el seu instint i sobretot perquè es musculin com si ho fessin en plena natura.

Aquest centre col·labora amb l'Agència Estatal de CSIC per realitzar investigacions i estudis de diferents aspectes morfològics, genètics i evolutius de les diferents espècies de falcons amenaçades i millorar-ne l'estat de conservació.

Recollida d'eixam d'abelles

El març apicultors van recollir un eixam d'abelles, entre elles la reina, que estava en l'interior d'una paret del cementiri que dona al carrer església i que suposava un risc per la gent que passejava per la zona com també per el personal que està realitzant les obres de millora dins el nucli antic, ja que últimament l'eixam havia crescut molt amb un número d'abelles molt superior a l'habitual. Es va treure el rusc i no se'n va matar cap d'abella.

Alhora produiran mel per aquests apicultors dins d'espais que ja tenen designats enmig de camps per alimentar-se del nèctar de les flors recollint-lo i emmagatzemant-lo en forma de mel. Al mateix temps també recullen pol·len que en canviar de flor contribueixen a la pol·linització.

L'ADF neteja l'entorn del Llentiscle.

El març voluntaris de l'ADF Les Gavarres Nord van fer una neteja a l'entorn del Llentiscle com a prevenció d'incendis forestals.

Les agrupacions de defensa forestal (ADF) són associacions formades per propietaris forestals i els Ajuntaments dels municipis del seu àmbit territorial que, sense cap ànim de lucre, tenen com a finalitat la prevenció i la lluita integral contra els incendis forestals.

El voluntariat ADF és una opció per a aquelles persones amb interès per a la gestió de l'entorn natural i la seva protecció activa enfront dels incendis forestals que desitgen actuar d'una forma desinteressada, assenyada, compromesa i constant.

Retirada de Cablejat de telefonia

L'empresa de telefonia, Telefónica de España, S.A.U., va efectuar el maig el desmuntatge i retirada dels cables coaxials soterrats i canalitzats en el marge de la carretera C-66 entre els municipis de Palafrugell i La Bisbal mitjançant l'obertura d'una rasa en el terreny segons la documentació presentada per la companyia en motiu del manteniment i millora de la xarxa pública de comunicacions electròniques.

De la CUP

Joan Vinyeta

Ha estat necessari un temps de reflexió y unes quantes plantofades per entendre que hem perdut les eleccions i que ens vàrem equivocar pensant que la CUP era dels nostres. Ara, quan resulta evident que els cupaires tenen altres prioritats per davant de la llibertat, és a dir per davant de la independència, entenem que es faci necessària una "segona volta" electoral (la qual cosa tampoc és tan estranya en el món democràtic) en la que, com en totes les conteses electorals, els resultats son incerts i per tant, tot i que amb la boca petita, no podem negar que el procés, com a conseqüència, en pot resultar molt tocat. Sigui pel que sigui i com sigui, el cas és que, una vegada més, l'enemic està en perfecta ordre de batalla i nosaltres no hem ni esmolat l'eina.

Tot el mullader, per a dir-ho de forma col·loquial, neix quan aquells que en un moment d'inspiració de no sé qui i en un moment de la campanya electoral, sentència que no investiran a Mas. Res a dir; però jo no he sabut trobar en el seu programa electoral[1] la no investidura de Mas, el que em fa entendre que més que una promesa electoral va estar una febrada que donava joc i que, a un sector dels seus electors, agradava. La traca final s'encén quan a més els resultats electorals els hi donen unes ales amb les que no hi contaven i amb les que intenten, sense saber-ne, volar. Mai varen pensar que a la llarga podrien convertir-se en esclaus de les seves pròpies paraules.

S'ha parlar molt de la coherència de la CUP perquè actuava com havia dit que ho faria. Però aquesta coherència, que jo no sé si és tal, sembla que es vagi esmicolant per la seva pròpia actitud. Han mantingut que les converses amb JxS han de girar respecta al *què* i al *com*, i que el *qui* era el menys important. Ara, el rovell de l'ou de tot plegat està, com ho ha estat des de sempre, en el *qui*. La CUP per aquest qui, dona senyals de divisió interna manifestades diumenge passat a Manresa, perquè resulta evident que tot queda aturat si aquest *qui* no es fa efectiu. D'altra banda, algú realment significat com Benet Salellas assenyala aquesta divisió interna i es pregunta si val la pena mantenir coherència en una qüestió en la que potser que una majoria social no entengui.

Personalment em costa d'entendre que les demandes sorgides arrel de la trobada de Manresa, es consignin com a línees vermelles

quan totes elles estan contingudes en l'acord parlamentari. Em costa d'entendre que els cupaires parlin de Convergència com a responsables del desassossec de bona part de la societat civil. I em costa d'entendre perquè els que estem al voltant del moll de l'os, tot i que lluny de pertinença a partits però membres del milió sis-cents mil persones que vàrem votar JxS, podríem estar parlant del Endavant d'Anna Gabriel, com a opositor més significat, o de Poble Lliure, com a responsables de la situació en lloc de generalitzar-lo en la CUP. Serà que intenten que no surin les diferències internes per allò de que com es diu, especialment en el terreny esportiu, la millor defensa és un bon atac? Diferències encara més expressades després de que David Fernández advoqués la possibilitat de cedir dos vots[2] per desllorigar la investidura de Mas. Que ho digui en David, tot i que només sigui, com diuen, una opinió particular, no deixa de tenir un cert valor (en Quim Arrufat no s'hi afegeix però deixa entendre que és una idea més...). El que passa és que arribar ara al punt que tots creiem que seria el de trobada, a dos mesos i mig de les eleccions, i després de que el Sr. Baños fora qui volgués un pacte de legislatura, en podríem dir, com diria en Pla, que tot plegat no haurà estat més que una collonada. Però de totes maneres, ben vinguda sigui, si ve, la collonada, tot i que immediatament ens preguntem que pot passar ja en la primera votació parlamentària...

Una nota final. Que mil cinc-cents assembleistes puguin condicionar els criteris de selecció i actitud dels que vàrem votar a JxS (que sabíem el què, com i qui votàvem) no deixa de ser una imposició semblant a les imposades per un politburó de mals records que, possessionant-se de la suposada veritat incontestable i única (malauradament ja sabem quin pa s'hi dona en aquestes situacions), varen portar a societats enteres al desastre. De com actuaven tots aquests en dèiem, senzillament, dictadura.

[1] http://www.parlament.cup.cat/?page_id=62

[2] http://www.ara.cat/opinio/article-david_fernandez-cup-investidura-Artur_Mas-proces_0_1478852114.html

Redacció:

Enric Caner
Eva Jiménez
Miquel LLenas
Josep Mª Ros

Foto portada:

El sepulcre megalític del
Cementiri dels Moros
(Paco Dalmau)

Portada política municipal:

Obres
(Josep Mª Ros)

**Maquetació, filmació,
i impressió:**

Impremta Palafrugell

Col.laboradors en aquest n.º.:

Joan Vinyeta
Joan Serra
Rosa Mª Massana
Irena Calafell
Albert Recasens

Fotografies:

Enric Caner
Paco Dalmau
Miquel Lay
Josep Mª Ros
Eva Jiménez

Felicitació:

Irena Calafell

Contraportada:

L'Auca de Santa Llúcia,
de M. Lay

Contacte EL LLENTISCLE:

Ajuntament de Torrent

Aquesta publicació no
comparteix necessàriament
les opinions signades pels
col.laboradors.

Prohibida la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista per qualsevol
mitjà sense citar-ne la
procedència.

Solució als mots encreuats**Solució a la sopa de lletres:**

```

S + + + + + + + + O + + + + + +
+ R + + + + + + A C M A + + +
+ + O + + T A G I L A R + + +
+ + + T + + U + A A L O + + +
+ + + + S + + D + F L T + + +
M I L O C A R B O N E R A + +
+ + + + + A P + + + R O E U +
+ T + + P + + A + + E T + M G
+ + O + + + N + Y + N + + + +
+ P E R D I U + + N G + + + +
+ + + + D + F A I S A + + + +
+ + + R + + + + + + G + + +
+ + A + + + + + + + + N + +
+ C + + + + + + + + + + E +
+ + + + + + + + + + + + + +

```

ALIGA, CARBOHERA, CARDINA, ENGANYAPASTORS, FAISA, FALCO, GUATLLA, HALLIRENGA, MERLA, HILOCA, PARDAL,
PERDIU, TORD, TORTORA, TUDO

Informació, telèfons d'interès i horaris

Ajuntament

Tel: 972 611667
 Fax: 972 610317
 torrent@ddgi.cat
 ajuntament@torrent.cat
 www.ddgi.cat/sites/torrent
 ajuntament.detorrentdemporda

Oficines

Dimarts i Dijous
 de 17:00 a 20:00h
 Dimecres i divendres
 de 10:00 a 13:00h

Alcalde

Dijous de 19:00 a 20:00h

Tècnic municipal

Dimarts i dijous
 de 17:00 a 20:00h

Deixalleria mòbil

Recollida a la Plaça Major
 Dates a concretar per
 l'Ajuntament

Jujat de Pau

Tel: 972 611667
 Fax: 972 610317
 Divendres de 12:00 a 13:00h

Registre Civil

Tel: 972 611667
 Fax: 972 610317

Oficines

Dimarts i dijous de 17:00 a 20:00h
 Dimecres i divendres de 10:00 a 13:00h

Serveis

Consell comarcal del Baix Empordà	972 642310
Servei de recaptació	972 640924
Correus (Pals)	972 636642
Sorea aigua i clavegueram	972 300255
Sorea avaries	902 250370
Fecsa-Endesa avaries	800 760706
Fecsa-Endesa atenció al client	800 760333
Gas butà A. Adrià (Sarria de Ter)	972 170101
Sarfa	972 300262
Servei taxi, TCB	972 612222
Informació 24 hores carreteres	972 200131

Sanitat

Consultori mèdic de Torrent	
Dimecres de 16:00 a 17:15h	
Urgències	
Hospital Palamós	972 600003
CAP Palafrugell	972 610607
CAP, Centre de programació telefònica	972 609222
Consultori mèdic de Pals	972 637024

Emergències

Telèfon centralitzat d'emergències	112
------------------------------------	-----

Altres

Parròquia de Torrent (Pals)	972 636107
Sarfa informació general	902 302025
Sarfa Palafrugell	972 301293
Sarfa Palafrugell guixeta	972 610006

L'AUCA de SANTA LUCIA TORRENT LUCIA

PATRONA DE MODISTES DE SASTRES I DE BASTERS SANTA LUCIA GLORIOSA N'ÉS PATRONA DE MOLT MÉS

DE TORRENT FESTA PETITA ANYS ENRERE AMB MÉS AFER EN ACABAR LA DIADA FEIEN BALL A CAL FERRER

ARA, L'ERMITA CAU A TROSSOS I NO S'HI OFICIEN HOMILIES MAI SABEM SI HI HAURÀ MISSA NÉS TOT UN GALIMATIES

FA TRES ANYS DE L'ARROSSADA QUE ENS FAN ELS DE PALAMÓS DE LLARGUES TAULES PARADES I SUCULENTS PLATS D'ARRÓS

LA COBIA AMB SOLEMNITAT CANTA ELS GOIGS A LA PATRONA I ALS CREIENTS AMB DEVOCIÓ SE'LS FA BEN CURTA L'ESTONA

JÀ NO PODEM FIGAR ELS DITS A DINS LA BOCA DEL LLOP I SI TENIM MAL DE QUEIXAL HAUREM DE PRENDRE XAROP

GRANS FOGUERES DE BON HORA JA N'ALBIREN L'ESMORZAR I SOFREGITS I CASSOLES FAN DE BON ESPERAR EL DINAR

L'ERMITA "XIRIBI" DES DE L'AITAR HO PREGONÀ AMB VEU CLARA QUI VULGUI PUJAR A ADORAR (AL SANT) LI GIRARÉ LA CARA!

PERÒ ANANT CURTS DE VETLLADA AMB TOT EL SARAU DIARI S'ALLARGÀ LA SOBRETALLA I ENS VAM CARREGAR EL ROSARI

COM QUE EL TEMPLE NO ÉS SEGUR CELEBREM L'OFICI AL CARRER TOT PREGANT A SANTA LUCIA OFICIAR-LO DINS L'ANY QUE VE

PERÒ EL CLERO NO AFLUIDA MOKSA PER FER LA RESTAURACIÓ DONCS VOLDRIEM UN "PAGANO" QUE ELS HI ARREGLES LA QÜESTIÓ

ARA MANCATS DE GRAN FE EN TOT HI VEIEN OBSTACLES PERQUÈ JA NO TENEN HINGÜ QUE HO SOLUCIONI AMB MIRACIES

AQUESTA DIADA S'HO VAL NO HI ROSEM DONCS CARA TRISTA CAL QUE HI PORTEM UN CIRI PERQUÈ ENS CONSERVI LA VISTA

GRAN PARATGE NÉS SANT LUDP I CONA DELS TORRENTINS. QUE JUNT AMB EL LLENTISQUE EN SON DOS ÌNDRETS DIVINS.

UN ANY MÉS FEM FESTA GROSSA ÉS SANTA LUCIA TANT SEVAL I AMB MISSA, ARRÓS I SARDANIES CELEBREM L'APREC COM CAL!

I EN ACABAR AQUESTA AUCA, AUCA BORDA AIXÍ COM CAL QUE TINGUEM TOTS BONES FESTES I NO ENS EMPATXI EL MADAL!

